

บทที่ 4

โครงสร้างคำและความหมายของคำซ้ำพยางค์

ในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาโครงสร้างทางเสียงของคำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลาไปแล้ว ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้ศึกษาคำซ้ำพยางค์ ในแง่อื่น ๆ ต่อไป ซึ่งจะแยกนำเสนอออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 โครงสร้างคำของคำซ้ำพยางค์

ตอนที่ 2 ความหมายของคำซ้ำพยางค์

ตอนที่ 3 ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เกิดร่วมกับคำหลักด้วยเงื่อนไขทาง
ความหมาย

สำหรับการศึกษาคำซ้ำพยางค์ในแง่โครงสร้างของคำนั้น ผู้วิจัยจะใช้หลักเกณฑ์ทางหน่วยคำในการพิจารณา ส่วนในการศึกษาเรื่องความหมายของคำซ้ำพยางค์ ผู้วิจัยจะศึกษาความหมายทั้งในแง่ของความหมายจากองค์ประกอบของคำซ้ำพยางค์เอง ความหมายจากการเกิดของคำซ้ำพยางค์กับคำอื่น และความหมายในแง่ของความสัมพันธ์ทางเสียงกับความหมาย

ตอนที่ 1 โครงสร้างของคำซ้ำพยางค์

จากการศึกษาคำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลาในแง่ของความหมาย ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าคำซ้ำพยางค์บางคำสามารถแยกส่วนออกได้ในลักษณะของส่วนที่มีความหมาย และส่วนที่ไม่มี
ความหมาย คำซ้ำพยางค์บางคำไม่สามารถแยกส่วนใดออกไปได้เลย เพราะทั้งส่วนที่ถูกแยก
ออกไปและส่วนที่เหลืออยู่ต่างก็ไม่มี
ความหมาย ด้วยหลักเกณฑ์การแยกส่วนของคำซ้ำพยางค์ว่ามี
ส่วนใดมีความหมายหรือไม่ เราสามารถแยกคำซ้ำพยางค์ออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ
กลุ่มคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก หรือหน่วยที่มีความหมายสามารถเกิดเดี่ยวได้ อีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่
คำซ้ำพยางค์ที่ไม่สามารถแยกส่วนใดได้เลยเนื่องจากไม่มีส่วนใดที่เกิดเดี่ยว ๆ ได้ หรือ
เรียกว่าไม่มีหน่วยหลักซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดดังนี้

ก. คำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลัก

คำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลักหมายถึงคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีพยางค์ใดหรือหน่วยใด ๆ ภายในคำเกิดเดี่ยวและมีความหมายได้ กล่าวคือเราไม่สามารถแยกพยางค์ต่าง ๆ ภายในคำออกจากกันได้ คำซ้ำพยางค์ดังกล่าวอาจจำแนกตามลักษณะพยางค์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงเหมือนกัน

2. คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงต่างกัน

1. คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงเหมือนกัน

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะเป็นคำที่มีรูปโครงสร้างของพยางค์เหมือนกัน

ทุกประการ * เช่น

bep ³	bep ³	(อาหาร) รื้อแร่
bik ³	bik ³	ใจระทึก ใจเต้นมิกมิก
bap ³	bap ³	(อาการ) รื้อแร่
dik ³	dik ³	อาการสั่น
haj ⁵	haj ⁵	ส่งกลิ่นเหม็น โขยมาเป็นระยะ ๆ
lik ¹	lik ¹	ระรี่ระริก
lɨp ⁷	lɨp ⁷	อาการสั่น (ด้วยความอยาก)
lok ⁷	lok ⁷	ริม เร่ง
not ⁷	not ⁷	สั่นเทิ้ม, สั่นฮึก ๆ
sɔm ²	sɔm ²	ไม้เค็ม เค็ง

2. คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงต่างกัน

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้มีจำนวนคำอยู่มากที่สุด ถ้าสังเกตรูปโครงสร้างของพยางค์จะพบว่ารูปพยางค์ต่างกัน เช่น

* ดูตัวอย่างข้อมูลเพิ่มเติมในภาคผนวก หน้า 153-158.

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างสองพยางค์*

mɔŋ ⁵	chɔŋ ⁵	อ้วน, สมบูรณ์
mɔːj ⁵	jɔːj ⁵	อ่อนแอ, ออคแอต, ชีโรค
lip ¹	lap ¹	คันยุบยิบ
wip ¹	wap ¹	(อาหาร) ร่องไวแทบดูไม่ทัน
moːŋ ²	meːŋ ²	โดงแดง

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างมากกว่าสองพยางค์

leː ⁵	pheː ⁵	laːt ⁶	phaːt ⁶	เล็ก ๆ น้อย ๆ สัพเพเหระ
khɔk ¹	khɔk ¹	khɛk ¹	khɛk ¹	เล็ก ๆ น้อย ๆ, ไม่เป็นชิ้นเป็นอัน
khiː ²	leːŋ ²	khiː ²	theːŋ ⁶	ซีเทรไม่งาม, ไม่มีสาระ
khiː ²	loːŋ ²	khiː ²	theːŋ ⁶	ซีเทรไม่งาม
khi ²	luj ²	khi ²	thuj ⁷	ซีเทรไม่งาม

ข. คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก

คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักหมายถึงคำซ้ำพยางค์ที่พยางค์ใดพยางค์หนึ่งหรือหน่วยใดหน่วยหนึ่งในคำสามารถเกิดเดี่ยวและมีความหมายได้ เช่น

คำซ้ำพยางค์ chap⁷ chɨk⁷ แข็งแรงมาก, บึกบึน
 อาจแยกออกได้เป็น chap⁷ + chɨk⁷
 (แข็งแรง) (ไม่มีความหมาย)

ตัวอย่างประโยค 1 : khon⁵ chap⁷ phan⁵ niː⁷ kin³ maːk⁶
 (คนแข็งแรงอย่างนี้กินจุ)

* ดูตัวอย่างข้อมูลเพิ่มเติมในภาคผนวก หน้า 159-171

ตัวอย่างประโยค 2 : khon⁵ chap⁷ chik⁷ phan⁵ ni:⁷ kin³ ma:k⁶

(คนแข็งแรงมาก ๆ อย่างนี้จริง)

จะเห็นว่าจากคำวิเศษณ์ chap⁷ chik⁷ เราอาจแยกส่วนที่มีความหมายออกมาได้คือ chap⁷ (แข็งแรง) คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักนี้ยังสามารถแยกย่อยออกตามลำดับการเกิดของหน่วยหลักกับหน่วยซ้ำเป็น 2 ประเภทย่อยคือ

1. คำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักปรากฏอยู่หน้าหน่วยซ้ำ
2. คำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักปรากฏอยู่หลังหน่วยซ้ำ
1. หน่วยคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักปรากฏอยู่หน้าหน่วยซ้ำ

หน่วยซ้ำหมายถึงพยางค์หรือหน่วยที่เกิดจากการซ้ำเสียงของหน่วยหลัก โดยที่การซ้ำดังกล่าวนี้อาจซ้ำโดยสมบูรณ์หรือซ้ำบางส่วนก็ได้ หน่วยซ้ำอาจมีหรือไม่มี ความหมายก็ได้ แต่สำหรับคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์ หน่วยซ้ำจะซ้ำแบบไม่สมบูรณ์ และตัวหน่วยซ้ำเองจะไม่มี ความหมาย คำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักปรากฏอยู่หน้าหน่วยซ้ำอาจจำแนกย่อยออก เป็น 3 กลุ่มคือ

- ก) คำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างของพยางค์ซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์
- ข) คำซ้ำพยางค์ที่มีความหมายต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา
- ค) คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงของหน่วยซ้ำเป็น $C_{1-2} \overset{T}{E}:t$
- ก) คำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างพยางค์ซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ หรือ

วรรณยุกต์ เช่น

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์

หน่วยหลัก	bɔ:p ⁴	(อาการ)หนัก
คำซ้ำพยางค์	bɔ:p ⁴ be:p ⁴	(อาการ)รื้อแร่, ปางตาย, หนักมาก
หน่วยหลัก	che: ¹	ไม่ตรงแนว
คำซ้ำพยางค์	che: ¹ chaj ¹	เถลไถล

หน่วยหลัก	chap ⁷	แข็งแรง
คำซ้ำพยางค์	chap ⁷ chɨk ⁷	แข็งแรงมาก, ลำสัน(มักใช้กับคนหนุ่ม)
หน่วยหลัก	ทิว๓ ²	ซิมกระทือ
คำซ้ำพยางค์	ทิว๓ ² ทิว:๒	เงื่องหงอย, เชื่องซิม(อย่างหมดอาลัย ตายอยาก)
หน่วยหลัก	ทิว๓ ²	ซิมกระทือ
คำซ้ำพยางค์	ทิว๓ ² ทิว๓ ²	อมโรค, กระเสาะกระแสะ
หน่วยหลัก	khle:๒	ลับสน, เบื่อนสกปรก, ยุ่งเหยิง
คำซ้ำพยางค์	khle:๒ khla:๒	ละลาน, คุมสติไม่อยู่
หน่วยหลัก	kho:๑	มาก
คำซ้ำพยางค์	kho:๑ khe:๑	มากมาย
หน่วยหลัก	lok ¹	ตลก
คำซ้ำพยางค์	lok ¹ lo:๑	(พูด) เขิงเล่นไร้สาระเอาความไม่ได้, ตลกแดลง, เหลวไหล, พูดไม่จริง
หน่วยหลัก	lu:am ¹	หลวม
คำซ้ำพยางค์	lu:am ¹ li:am ¹	ไม่เต็มกำลัง, ไม่ทะมัดทะแมง (อาการกระทำ)

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างมากกว่า 2 พยางค์

หน่วยหลัก	phɨŋ ² phan ²	ห้าทาง(ฮิดฮัด)
คำซ้ำพยางค์	phɨŋ ² phan ² phɨŋ ⁵ phan ⁵	ห้าทาง(ฮิดฮัด) ผู้พูดไม่พอใจ

หน่วยหลัก	khɔŋ ²	khɛŋ ²		คคไปคคมา
คำซ้ำพยางค์	khɔŋ ²	khɛŋ ²	khɔŋ ⁷	khɛŋ ⁷
				คคไปคคมา (ผู้พูดไม่พอใจ)

หน่วยหลัก	sum ²	sim ²		ซุมซิบ
คำซ้ำพยางค์	sum ²	sim ²	sum ⁷	sim ⁷
				ซุมซิบ (ผู้พูดไม่พอใจ)

จากตัวอย่างคำที่ยกมาข้างบนนี้จะเห็นว่าเมื่อหน่วยหลักปรากฏเป็นคำเดียวนั้น จะมีความหมายประจำคำของมัน แต่เมื่อปรากฏรวมกับหน่วยซ้ำทำให้เกิดเป็นคำซ้ำพยางค์แล้ว คำซ้ำพยางค์จะมีความหมายแรงกว่าปกติ

ข) คำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้อาจมีโครงสร้างได้ตั้งแต่ 3-6 พยางค์ เป็นคำที่เกิดจากการซ้ำเสียงหน่วยหลักที่มีพยางค์เดียว ๆ แต่เมื่อซ้ำเสียงแล้วจะมีลักษณะของการลงเสียงหนัก-เบา ในพยางค์ซ้ำแตกต่างกัน (ดูข้อ 1. ในบทที่ 3 หน้า 63 ประกอบ) แต่พยางค์หลักจะปรากฏอยู่หน้าคำ คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ เช่น

หน่วยหลัก	'cha: ¹		เสียงฝนตก	
คำซ้ำพยางค์	'cha: ¹	cha ¹	'cha: ¹	เสียงฝนตกจึกจึก

หน่วยหลัก	'pli:aŋ ⁴		เสียงฟ้าผ่า (ครั้งเดียว)	
คำซ้ำพยางค์	'pli:aŋ ⁴	pliaŋ ⁴	phiaŋ ⁴	'phli:aŋ ⁴
				เสียงฟ้าผ่า (หลายครั้งดังในขณะพายุฝนฟ้าคะนอง)

หน่วยหลัก	'θi:aw ³		เสียงหวีครี้ง		
คำซ้ำพยางค์	'θi:aw ³	θiaw ³	θiaw ³	'θi:aw ³	'θi:aw ³

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างบนนี้ จะเห็นว่าหน่วยหลักของคำปรากฏตามลำพังและมีความหมายได้

ค) คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงของหน่วยซ้ำเป็น $C_{1-2}T_{E:t}$ คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้อาจเป็นคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์ หรือ 4 พยางค์ก็ได้ และรูปโครงสร้างของหน่วยหลักจะเป็นลักษณะใดก็ได้ แต่หน่วยซ้ำอย่างน้อย 1 พยางค์ จะต้องมีการสร้างเป็น $C_{1-2}T_{E:t}$ กล่าวคือหน่วยซ้ำดังกล่าวนี้จะต้องซ้ำเสียงพยัญชนะต้นของหน่วยหลัก และใช้เสียงสระและเสียงพยัญชนะท้ายเป็น $\epsilon:t$ สำหรับเสียงวรรณยุกต์นั้นอาจมีการ เปลี่ยนรูปหรือไม่เปลี่ยนรูปก็ได้ (ดูข้อ ก) หน้า 43 และข้อ 2. หน้า 68 ในบทที่ 3 ประกอบ)

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ เช่น

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์

หน่วยหลัก $de:\eta^3$

แดง

คำซ้ำพยางค์ $de:\eta^3 de:t^4$

แดง (ผู้พูดไม่ค่อยสนใจ)

หน่วยหลัก $na:w^6$

น้ำ

คำซ้ำพยางค์ $na:w^6 ne:t^6$

น้ำ (ผู้พูดไม่ค่อยสนใจ)

หน่วยหลัก $khi:aw^1$

เขียว

คำซ้ำพยางค์ $khi:aw^1 khe:t^2$

เขียว (ผู้พูดไม่ค่อยสนใจ)

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างมากกว่า 2 พยางค์

หน่วยหลัก $phe:\eta^5 phe:\eta^5$

แหง

คำซ้ำพยางค์ $phe:\eta^5 phe:\eta^5 phe:t^6 phe:t^6$

แหง (ผู้พูดไม่ค่อยสนใจ)



หน่วยหลัก	phoŋ ¹	phoŋ ¹	ผง, ละเอียด
คำซ้ำพยางค์	phoŋ ¹	phoŋ ¹	phe:t ² phe:t ²
			ผง(ผู้พูดไม่ค่อยสนใจ)

หน่วยหลัก	sok ⁷	sek ⁷	ชักซ้ำ, กระปลกกระเปลี้ย
คำซ้ำพยางค์	sok ⁷	sek ⁷	sok ⁷ se:t ⁶
			กระปลกกระเปลี้ย(ผู้พูดไม่ค่อยสนใจ)

จะเห็นได้ว่าคำซ้ำในข้อ ค) นี้ หน่วยหลักของคำสามารถปรากฏตามลำพัง และมีความหมายได้ด้วย เช่นเดียวกับข้อ ก) และข้อ ข)

2. คำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักปรากฏอยู่หลังหน่วยซ้ำ

คำซ้ำประเภทนี้จะมีหน่วยหลักอยู่หลังหน่วยซ้ำและจากการศึกษาคำซ้ำพยางค์ลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้จำแนกเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

- ก) คำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างพยางค์ซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
- ข) คำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา
- ค) คำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างพยางค์ซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระหรือ

วรรณยุกต์ เช่น

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์

หน่วยหลัก	chan ⁵	ชั้น, จวนแจ
-----------	-------------------	-------------

คำซ้ำพยางค์	chi: ⁵ chan ⁵	กระชั้นชิด
-------------	-------------------------------------	------------

หน่วยหลัก	we:ŋ ⁵	เฉออกนอกแนว
-----------	-------------------	-------------

คำซ้ำพยางค์	che:ŋ ⁵ we:ŋ ⁵	เถลไถล เที้ยวแหวะเวียนรำไป
-------------	--------------------------------------	----------------------------

หน่วยหลัก	lɔŋ ²	ฉับสน
คำซ้ำพยางค์	chɔŋ ² lɔŋ ²	ชี้หลงชี้สึม

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างมากกว่า 2 พยางค์

หน่วยหลัก	kha ⁴ ʔe: ³	มาก
คำซ้ำพยางค์	kha ⁴ ʔa:n ⁴ kha ⁴ ʔe: ³	มากมาย ฆนระขนาด กระจัดกระจาย

หน่วยหลัก	he:p ⁶ he:p ⁶	แพ้ว ๆ ชักซ้ำ
คำซ้ำพยางค์	hap ⁷ hap ⁷ he:p ⁶ he:p ⁶	กระซิบกระซาบ

ข) คำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ เป็นคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์เท่านั้น

หน่วยซ้ำจะปรากฏอยู่ที่พยางค์ที่ 1 พยางค์ที่ 2 จะเป็นหน่วยหลักของคำ การลงเสียงเบาจะมีอิทธิพลให้เสียงสระยาวกลายเป็นเสียงสระสั้น และทำให้เสียงสระสั้นมีเวลาของการเกิดที่น้อยกว่าปกติ (ดูข้อ ข) หน้า 45 ในบทที่ 3 ประกอบ) คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ เช่น

หน่วยหลัก	'cɛk ³	เปียก
คำซ้ำพยางค์	cɛ̃k ³ 'cɛk ³	เปียกมาก

หน่วยหลัก	'pi: ⁴	ดำ
คำซ้ำพยางค์	pi ⁴ 'pi: ⁴	ดำสนิท

หน่วยหลัก	'klok ³	แห้ง
คำซ้ำพยางค์	klɔ̃k ³ 'klok ³	แห้งสนิทจนแข็ง

หน่วยหลัก	'wɔk ¹	ไม้
คำซ้ำพยางค์	wɔk ¹ 'wɔk ¹	กลวงไม้ ลีกลงไป

จะเห็นได้ว่าคำซ้ำพยางค์ทั้งในข้อ ก) และข้อ ข) ต่างก็มีหน่วยหลักที่ปรากฏเดี่ยว ๆ และมีความหมายได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการซ้ำพยางค์เกิดขึ้นและกลายเป็นคำซ้ำพยางค์ ความหมายของคำอาจจะแปลกออกไปจากเดิมบ้าง ซึ่งจะกล่าวถึงในตอนที่เกี่ยวข้องกับความหมายต่อไป

สรุปโครงสร้างคำของคำซ้ำพยางค์

คำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลาอาจจำแนกกลุ่มโดยใช้เกณฑ์การศึกษาในระดับโครงสร้างของคำ (Morphology) โดยศึกษาว่ามีหน่วยหลักอยู่ในคำหรือไม่ ด้วยเกณฑ์ดังกล่าวเราอาจจำแนกคำออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

ก. คำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลัก ซึ่งแยกย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงเหมือนกัน และคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงต่างกัน

ข. คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก ซึ่งแยกย่อยออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักปรากฏอยู่หน้าหน่วยซ้ำ และ คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักปรากฏอยู่หลังหน่วยซ้ำ

สำหรับคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักปรากฏอยู่หน้าหน่วยซ้ำนั้นอาจแยกย่อยออกเป็น 3 กลุ่ม คือ คำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างพยางค์ซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์ คำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา และคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงของหน่วยซ้ำเป็น $C_{1-2} \overset{T}{E}:t$

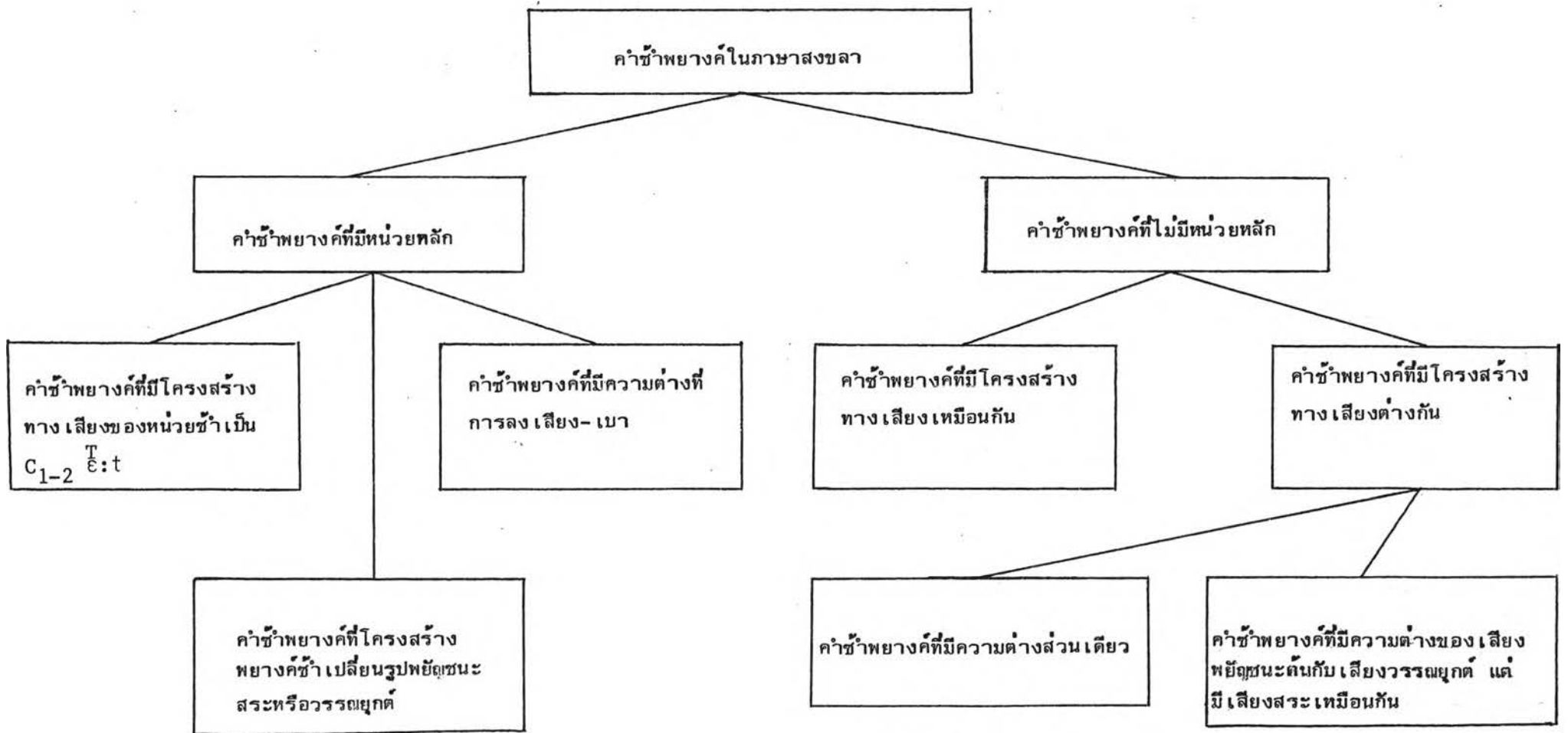
สำหรับคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักปรากฏอยู่หลังหน่วยซ้ำนั้นอาจแยกย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างพยางค์ซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์ และ คำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา

จะเห็นได้ว่าคำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลาอาจนำเกณฑ์เรื่องหน่วยคำมาจำแนกและจัดแบ่งกลุ่มได้

ตอนที่ 2 ความหมายของคำซ้ำพยางค์

ในการศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลางจะทำการศึกษาโดยพิจารณาความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักก่อน คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักนี้อาจแบ่งย่อยออก เป็นคำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างพยางค์ซ้ำ เปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์ คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงของหน่วยซ้ำเป็น $C_{i-2}T_e:t$ และคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา โดยจะศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์เป็นกลุ่ม ๆ ไป ต่อจากนั้นก็จะไปศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลัก ซึ่งอาจแบ่งย่อยออกไปได้อีก ดังจะกล่าวถึงต่อไป การวิเคราะห์ความหมายของคำซ้ำพยางค์ในตอนนี้ อาจแสดงให้เห็นชัดดังแผนภูมิต่างข้างล่างนี้

แผนภูมิที่ 10 แสดงแนวการจำแนกกลุ่มคำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลาเพื่อศึกษาความหมาย



ในการศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์ซึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จำกัด เฉพาะคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์นั้น ผู้วิจัยจะได้อ้างอิงถึงประเภทของคำกริยาตามความหมายของวอลเลซ เชฟ (Wallace Chafe) เพื่ออธิบายคำซ้ำพยางค์ที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ประกอบคำกริยา ด้วยเหตุนี้จึงจะกล่าวถึงประเภทของคำกริยาตามทฤษฎีของวอลเลซ เชฟอย่างย่อ ๆ เสียก่อน

เชฟ (1970: 95-104) เป็นนักภาษาศาสตร์ที่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับความหมาย โดยเชื่อว่ามนุษย์จะแยกความหมายในภาษาออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนของกริยาและส่วนของนาม ในสองส่วนดังกล่าวนี้ เชฟเชื่อว่าส่วนกริยาเป็นส่วนหลักหรือส่วนสำคัญ สำหรับส่วนนามนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบ เขาถือว่าส่วนกริยาเป็นตัวกำหนดและเลือกนาม เชฟได้ทำการศึกษาความหมายของคำกริยาในภาษาอังกฤษ โดยได้กำหนดชื่อคำกริยาตามลักษณะความหมายออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กริยาคงสภาพ (States) กริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Processes) กริยาแสดงอาการกระทำ (Actions) และกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลงและแสดงอาการกระทำ (Processes and actions)

1. คำกริยาคงสภาพ (States) หมายถึงคำกริยาที่มีความหมายที่บอกถึงสภาวะหนึ่งหรือคุณสมบัติหนึ่ง ดังตัวอย่างประโยคข้างล่างนี้

- ก) The wood is dry.
- ข) The rope is tight.
- ค) The dish is broken.
- ง) The elephant is dead.

เชฟ อธิบายว่า จากตัวอย่างประโยคที่ยกมานี้คำนาม wood, rope, dish และ elephant เป็นคำนามที่อยู่ในสภาวะหนึ่งหรือสถานะหนึ่งคือมีสภาพ dry, tight, broken และ dead ตามลำดับ เขาเรียกคำกริยาเหล่านี้ว่ากริยาคงสภาพ (States)

2. คำกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Processes) หมายถึงคำกริยาที่แสดงความหมายถึงการ เปลี่ยนแปลงของนามหรือการ เปลี่ยนแปลงสภาวะที่เป็นอยู่ของนาม ดังเช่นคำกริยาในประโยคต่อไปนี้

- ก) The wood dried.
- ข) The rope tightened.
- ค) The dish broke.
- ง) The elephant died.

คำกริยาในข้อ ก), ข), ค), และ ง) ต่างแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงจากสภาวะหนึ่ง ของคำนามไปยังอีกสภาวะหนึ่ง เชฟ กล่าวว่า คำกริยาดังกล่าวนี้เป็น nonestate และลักษณะ nonestate นี้จะสามารถเกิดได้ใน progressive form เช่น The wood is drying. (ไม้กำลังแห้ง) เป็นลักษณะของกระบวนการ เปลี่ยนแปลงไม่ใช้การคงสภาพใดสภาพหนึ่ง

3. คำกริยาแสดงอาการกระทำ (Actions) หมายถึงคำกริยาที่มีความหมายแสดงถึง อาการกระทำของนาม ประโยคที่ประกอบด้วยกริยาแสดงอาการกระทำจะเป็นประโยคที่ตอบคำถาม ว่า นามได้ทำอะไร (What did N. do?) ได้แก่ประโยคข้างล่างนี้

- ก) Michael ran.
- ข) The men laughed.
- ค) Harriet sang.
- ง) The tiger pounced.

4. คำกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลงและแสดงอาการกระทำ (Processes and actions) หมายถึงคำกริยาที่แสดงความหมายถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพและแสดง อาการกระทำได้ในเวลาเดียวกัน ดังตัวอย่างประโยคข้างล่างนี้

- ก) Micheal dried the wood.
- ข) The men tightened the rope.
- ค) Harriet broke the dish.
- ง) The tiger killed the elephant.

จากตัวอย่างประโยคที่ยกมานี้จะเห็นได้ว่า คำกริยา dried, lightened, broke และ killed เป็นกริยาแสดงการเปลี่ยนแปลงให้กับผู้คงสภาพ (patients)

wood, rope, dish และ elephant ตามลำดับ และในขณะที่เดียวกันก็จะเป็นการแสดงอาการกระทำให้กับผู้กระทำ (agents) Micheal, the men, Harriet และ the tiger ตามลำดับด้วย

การศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์ในตอนนี้จะทำการวิเคราะห์ตามประเภทของกลุ่มคำที่ได้จำแนกไว้ตามลักษณะของคำซ้ำพยางค์ว่ามีหน่วยหลักหรือไม่ จึงอาจแบ่งกลุ่มการศึกษาความหมายออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

- ก. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก
- ข. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลัก

ก. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก เมื่อพิจารณาความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก อาจแยกย่อยออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์
2. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา
3. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยซ้ำเป็น

C_{1-2}^T E:t

1. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างพยางค์ซ้ำเปลี่ยนรูปพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์

โครงสร้างของคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ มีอยู่ 2 ลักษณะคือ คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์ และคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 4 พยางค์ สำหรับกลุ่มที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์นั้น ประกอบด้วยหน่วยหลัก 1 พยางค์ และ หน่วยซ้ำอีก 1 พยางค์ ส่วนกลุ่มที่มีโครงสร้าง 4 พยางค์ ประกอบด้วยหน่วยหลัก 2 พยางค์ และหน่วยซ้ำอีก 2 พยางค์ ทั้ง 2 กลุ่มนี้จะมีหน่วยหลักปรากฏอยู่หน้าหรือหลังหน่วยซ้ำก็ได้ จากการศึกษาพบว่าหน่วยซ้ำจะไปเป็นตัวทำให้ค่าของความหมายของหน่วยหลัก เพิ่มขึ้นหรือแรงขึ้นกว่าเมื่อปรากฏเป็นคำเดี่ยว ๆ เช่น

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์

หน่วยหลัก kliw⁴ หอม
 คำซ้ำพยางค์ kliŋ⁴ kliw⁴ หอมมาก
 ตัวอย่างประโยค ?a:j⁴ ba:w³ ni:² ju:³ kliŋ⁴ kliw⁴
 (เด็กชายคนนี้หอมมาก)

หน่วยหลัก chim² สวย
 คำซ้ำพยางค์ chə:ŋ² chim² สวยมาก สวยเจิดฉาย
 ตัวอย่างประโยค nə:ŋ⁷ sa:w¹ han² ju:³ chə:ŋ² chim²
 (เด็กสาวคนนั้นสวยเจิดฉาย)

หน่วยหลัก lo:k¹ คลก
 คำซ้ำพยางค์ lo:k¹ lo:¹ ไร้สาระ ที่เล่นที่จริง
 ตัวอย่างประโยค lə:ŋ¹ lo:k¹ lo:¹ chʰ:a⁶ maj² da:j⁴
 (พูดไร้สาระ เชื่อไม่ได้)

คำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 4 พยางค์

หน่วยหลัก khlə:ʔ² khla:ʔ² เลอะเทอะ
 คำซ้ำพยางค์ khlə:ʔ² khla:ʔ² khlə:ʔ⁶ khla:ʔ⁶
 เบื่อนเปราะะ เลอะเทอะ

ตัวอย่างประโยค
 tit³ khlə:ʔ² khla:ʔ² khlə:ʔ⁶ khla:ʔ⁶ mət¹ lə:w⁷
 (เบื่อนสกปรกไปหมดแล้ว)

หน่วยหลัก	lu:ʔ ¹	la:ʔ ¹	เบื่อน	
คำซ้ำอย่างค้	lu:ʔ ¹	la:ʔ ¹	pu:ʔ ⁴	pa:ʔ ⁴
			สกปรกไปหมด(น่ารังเกียจ) เบื่อนมาก	
ตัวอย่างประโยค	sɨ:a ²	lu:ʔ ¹	la:ʔ ¹	pu:ʔ ⁴ pa:ʔ ⁴ saɟ ¹ maj ² daɟ ⁴
			(เสื่อสกปรกเลอะเทอะใส่ไม่ได้)	

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างบนนี้จะเห็นได้ว่า หน่วยซ้ำจะไปเพิ่มค่าของหน่วยหลักให้แรงขึ้นกว่า เดิม

2. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา สำหรับในเรื่องความหมายของคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้แยกออกได้ เป็น 2 ลักษณะ คือ

ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์

ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำคุณศัพท์

ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ แยกย่อยออกเป็น

2 กลุ่ม คือ

1) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายกริยาคงสภาพ (States) หรือกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Processes)

2) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายกริยาแสดงอาการกระทำ (Actions)

1) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายกริยาคงสภาพ (States) หรือกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Processes)

จากการศึกษาพบว่ารูปแบบโครงสร้างทางเสียงของคำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้จะเป็นคำที่มีโครงสร้าง 2 พยางค์เท่านั้น ผู้วิจัยพบว่าหน่วยซ้ำจะเป็นตัวไปเพิ่มค่าของความหมายให้กับหน่วยหลักให้มีค่าแรงขึ้น เช่น

หน่วยหลัก	'cek ³	มีลักษณะ เบียด
คำซ้ำพยางค์	cĕk 'cek ³	มีลักษณะ เบียดมาก
ตัวอย่างประโยค	pla: ³ hɛ:ŋ ² tho:k ² khon ¹ pi:ak ⁴ cĕk ³ 'cek ³	(ปลาเค็มโค่นฝนเบียดมาก ๆ)

หน่วยหลัก	'phli: ²	มีลักษณะ หง ละเอียด
คำซ้ำพยางค์	phli ² phli: ²	มีลักษณะ หง ละเอียดมาก
ตัวอย่างประโยค	sa:n ¹ kuŋ ⁴ ni:an ⁵ phli ² phli: ²	(กึ่งแห้งละเอียดมาก ๆ)

หน่วยหลัก	'khek ¹	มีลักษณะ แห้ง
คำซ้ำพยางค์	khĕk ¹ 'khek ¹	มีลักษณะ แห้งมาก
ตัวอย่างประโยค	din ³ hɛ:ŋ ² khĕk ¹ 'khek ¹	(ดินแห้งมาก ๆ)

2) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายกริยา แสดงอาการกระทำ (Actions)

รูปแบบโครงสร้างทางเสียงของคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ จะมีการซ้ำเสียงได้ตั้งแต่ 1-5 ครั้ง ซึ่งอาจทำให้เกิดคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้าง 2, 3, 4, 5 หรือ 6 พยางค์ก็ได้ คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้มีความหมายที่แสดงถึงความพยายามของผู้พูดที่จะอธิบายลักษณะอาการกระทำว่า เกิดขึ้นมากครั้งด้วยกัน และแสดงให้เห็นความพยายามของผู้กระทำอาการนั้น ๆ ว่ามีความตั้งใจที่จะกระทำอาการดังกล่าวมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไป เช่น

ตัวอย่างประโยค : si:aŋ¹ mɛ:⁶ ko:⁴ 'kwe:w³ kwew³ kwew³ 'kwe:w³ 'kwe:w³

(เสียงแมงกู่เรียกไทวก เทวก ไทวก เทวก [หลายครั้ง])

จากตัวอย่างข้างบนนี้สามารถอธิบายได้ว่า การร้องเรียกของแม่นั้นกระทำหลาย ๆ ครั้งด้วยความพยายามที่จะให้ผู้ที่ถูกเรียกได้ยิน ในส่วนของผู้พูดประโยคนั้น พยายามบอกกับผู้ฟังว่าแม่ร้อง โดยใช้ลักษณะการซ้ำคำมาแทนความหมายว่าหลาย ๆ ครั้ง

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้นั้นอาจซ้ำคำได้ 1-5 ครั้ง ดังได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ 3 (ดู ข้อ ข) หน้า 45 และข้อ 1. หน้า 63 ประกอบ) ในแง่ของความหมาย ถ้ามีการซ้ำคำน้อยครั้ง ก็เป็นการแสดงให้เห็นว่ามีการกระทำอาการนั้นน้อยครั้งกว่าเมื่อมีการซ้ำคำที่มากกว่า ฉะนั้นการซ้ำคำ 5 ครั้ง จึงเป็นการบรรยายอาการกระทำว่าได้กระทำมากที่สุด ในความรู้สึกของผู้พูด แต่ถ้าซ้ำเพียงน้อยครั้งก็จะแสดงความหมายเพียงว่าได้กระทำมากกว่า 1 ครั้ง เช่น

ตัวอย่างประโยค : si:an¹ me:⁶ ko:⁴ 'kwe:w³ kwew³ 'kwe:w³ ju:³ do:²
(เสียงแม่ร้อง [มากกว่า 1 ครั้ง] อยู่โน้น)

จากตัวอย่างประโยคข้างบนนี้มีการซ้ำเสียงของหน่วยหลักเพียง 2 ครั้ง จึงแสดงความหมายว่าอาการร้องเรียกนั้นน้อยครั้งกว่าประโยคตัวอย่างประโยคแรก ที่มีการซ้ำคำถึง 4 ครั้ง

ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำคุณศัพท์

คำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำคุณศัพท์ซึ่งแสดงการซ้ำเสียงหลายครั้งโดยพยางค์ลงเสียงหนัก-เบาต่างกันนั้นจะมีความหมายบอกพหูพจน์ กล่าวคือจะซ้ำความ เป็นพหูพจน์ให้กับคำนามที่ไปขยาย ถ้ายิ่งซ้ำมากก็จะยิ่งแสดงจำนวนสิ่งที่ไปขยายมากขึ้น แต่อาจซ้ำเสียงได้ตั้งแต่ 1-4 ครั้ง นั่นคือคำซ้ำพยางค์ประเภทนี้อาจมีโครงสร้างตั้งแต่ 2-5 พยางค์ เช่น

คำคุณศัพท์ su:aj¹ สวย

ตัวอย่างประโยค : 'saj¹ sɛ:a² 'su:aj¹ suaj¹ 'su:aj¹
(ใส่เสื้อสวย [สีสหลายตัว])

คำคุณศัพท์ 'khi:aw¹ เขียว

ตัวอย่างประโยค te:⁵ hen¹ khu:⁷ kha:w¹ khi:aw¹ khiaw¹ khiaw¹
'khi:aw¹
(มองเห็นภูเขาเขียว ๆ [หลาย ๆ ลูก])

สรุปความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบา

การศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างของพยางค์ที่การลงเสียงหนัก-เบานั้น แยกพิจารณาออกไปเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งมีหน้าที่ขยายคำกริยาคงสภาพและคำกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง ซึ่งพบว่า หน่วยซ้ำเป็นตัวไปเพิ่มคำให้กับความหมายของหน่วยหลัก อีกกลุ่มหนึ่งคือ ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งมีหน้าที่ขยายคำกริยาแสดงอาการกระทำ ซึ่งพบว่า จะแสดงถึงความพยายามของผู้พูดที่จะอธิบายลักษณะอาการกระทำนั้น ๆ ว่าได้เกิดขึ้นมากครั้งด้วยกัน และยังคงให้เห็นความพยายามของผู้กระทำอาการนั้น ๆ ว่ามีความตั้งใจจะกระทำอาการมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป ส่วนกลุ่มที่ 3 คือ ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำคุณศัพท์ ซึ่งพบว่า จะแสดงความเป็นพหูพจน์ให้กับคำนามที่มันไปขยายนั้น

กล่าวโดยสรุปคำซ้ำพยางค์ประเภทนี้ให้ความหมายที่เพิ่มคำของความหมายของหน่วยหลัก หรือ เกื้อความหมายพหูพจน์โดยรวม

3. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างของพยางค์ ของหน่วยซ้ำ เป็น $C_{1-2}^T \varepsilon : t$

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ หน่วยซ้ำจะซ้ำเสียงพยัญชนะต้นของหน่วยหลัก แต่จะใช้เสียงสระ ε : และเสียงพยัญชนะท้าย t ซึ่งอาจเป็นคำซ้ำพยางค์ที่ประกอบด้วย 2 พยางค์ หรือ 4 พยางค์ ก็ได้ (ดูข้อ ก) หน้า 43 และข้อ 2. หน้า 68 ในบทที่ 3 ประกอบ) จากการศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้พบว่าหน่วยซ้ำจะมีหน้าที่ไปลดคำของความหมายของหน่วยหลักให้มีความรุนแรงน้อยลง (ในทัศนะของผู้พูด) หรืออาจบ่งความหมายที่แสดงถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของผู้พูดว่ามีความรู้สึกในลักษณะขัดแย้งกับคู่สนทนา หรือต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้พูดไม่ได้เอาใจใส่กับลักษณะนั้นมากนัก หรือมีทัศนคติที่ไม่ค่อยจะดีกับลักษณะนั้น ซึ่งอาจแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักมีความหมายในแง่บวก
- ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักมีความหมายในแง่ลบ
- ค) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักมีความหมายเป็นกลาง ๆ

ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักมีความหมายในแง่บวก

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะ เป็นคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก เป็นคำที่มีความหมายไปในทางดี และ เมื่อมีการซ้ำเสียงหน่วยหลักกลายเป็นคำซ้ำพยางค์แล้ว หน่วยซ้ำนั้นจะทำให้ความหมายของคำเบาลงกว่า เมื่อมีเสียงหน่วยหลักอย่าง เดียว เช่น

คำวิเศษณ์	su:aj ¹	สวย
คำซ้ำพยางค์	su:aj ¹ se:t ²	สวย (ที่ความหมายเบาลง)
ตัวอย่างประโยค	su:aj ¹ se:t ² naj ⁶ ka: ⁴ maj ² lo: ⁷	(สวย เสียที่ไหนก็ไม่รู้)

จากตัวอย่างประโยคข้างบนนี้ หน่วยซ้ำได้ลดค่าของความหมายของคำ su:aj¹ ลง และแสดงทัศนคติของผู้พูดว่าคุณสมบัติดังกล่าวนั้นมีความหมายในแง่ดีก็จริงแต่ก็ไม่ดีเท่าไร

คำวิเศษณ์	keŋ ³	เก่ง
คำซ้ำพยางค์	keŋ ³ ke:t ⁴	เก่ง (ที่ความหมายเบาลง)
ตัวอย่างประโยค	keŋ ³ ke:t ⁴ hen ¹ so:p ² tok ³	(เก่ง เก่งก็ เห็นยังสอบตก)

จากตัวอย่างประโยคข้างบนนี้ ผู้พูดได้แสดงทัศนะของคนเองที่ไม่ค่อยดีกับคุณสมบัติ keŋ³ และมีนัยค้อยข้างขัดแย้งกับคู่สนทนา เป็นการลดค่าของความหมายของคำ

ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักมีความหมายในแง่ลบ

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะ เป็นคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักซึ่งมีความหมายค่อนข้างไปในทางที่ไม่ดี และ เมื่อปรากฏหน่วยซ้ำขึ้นหลังหน่วยหลักกลายเป็นคำซ้ำพยางค์แล้ว หน่วยซ้ำนั้นจะทำให้ความหมายของคำ เบาลงหรือไม่รุนแรงมาก เท่ากับ เมื่อปรากฏเป็นหน่วยหลักเดี่ยว ๆ เช่น

คำวิเศษณ์	na:w ⁶	เนา
คำซ้ำพยางค์	na:w ⁶ ne:t ⁶	เนา(ที่ความหมาย เบาลง)
ตัวอย่างประโยค	na:w ⁶ ne:t ⁶ ka: ⁴ ?aw ³ na: ⁵ ta: ⁴	(เนา เนี้ยวก็ เอามา เถอะ)

จากตัวอย่างประโยคข้างบนนี้ จะเห็นได้ว่าผู้พูดได้ลดค่าของความหมายของคำว่า na:w⁶ ลงตามทัศนคติของผู้พูดเอง แสดงความไม่รังเกียจในคุณสมบัติทางแง่ลบของสิ่งของนั้น และแม้ว่าสิ่งนั้นจะมีคุณสมบัติไม่พึงปรารถนาก็ยินดีรับ

คำวิเศษณ์	min ¹ min ¹	เหม็น
คำซ้ำพยางค์	min ¹ min ¹ me:t ² me:t ²	เหม็น(ที่ความหมาย เบาลง)
ตัวอย่างประโยค	min ¹ min ¹ me:t ² me:t ² ka: ⁴ sa:j ¹ paj ³ ta: ⁴	(เหม็นเหม็นก็ ไล่ไป เถอะ)

จากตัวอย่างข้างบนนี้ ผู้พูดได้ให้ทัศนคติของตนเองว่าไม่ได้รังเกียจคุณสมบัติ min¹ min¹ นั้นดีหรือคุณสมบัติดังกล่าวมีในทางแง่ลบก็จริง แต่ก็ไม่เลวร้ายนัก ความหมายของคำ min¹ min¹ me:t² me:t² จะมีค่าของความหมายที่เบากว่าคำ min¹ min¹

ค) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่หน่วยหลักมีความหมาย เป็นกลาง ๆ คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ มักมีหน่วยหลักที่มีความหมายเป็นกลาง ๆ ไม่ค่อนข้างไปทางลบหรือทางบวก แต่คุณลักษณะดังกล่าวอาจจะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ขณะนั้นก็ได้ ผู้พูดจะแสดงออกถึงความไม่สนใจมากนัก แสดงให้เห็นความไม่เฉพาะเจาะจง หรือแสดงให้เห็นว่าเป็น เรื่องธรรมดา เช่น

คำวิเศษณ์	khi:aw ¹ khi:aw ¹ , dam ³ dam ³	เขี้ยว คำ
คำซ้ำพยางค์	khi:aw ¹ khi:aw ¹ khe:t ² khe:t ² dam ³ dam ³ de:t ⁴ de:t ⁴ ka: ⁴ lɔ: ⁶ ta: ⁴	

(เขี้ยว เขี้ยว คำคำก็รีบ เลือก เข้า เถอะ)

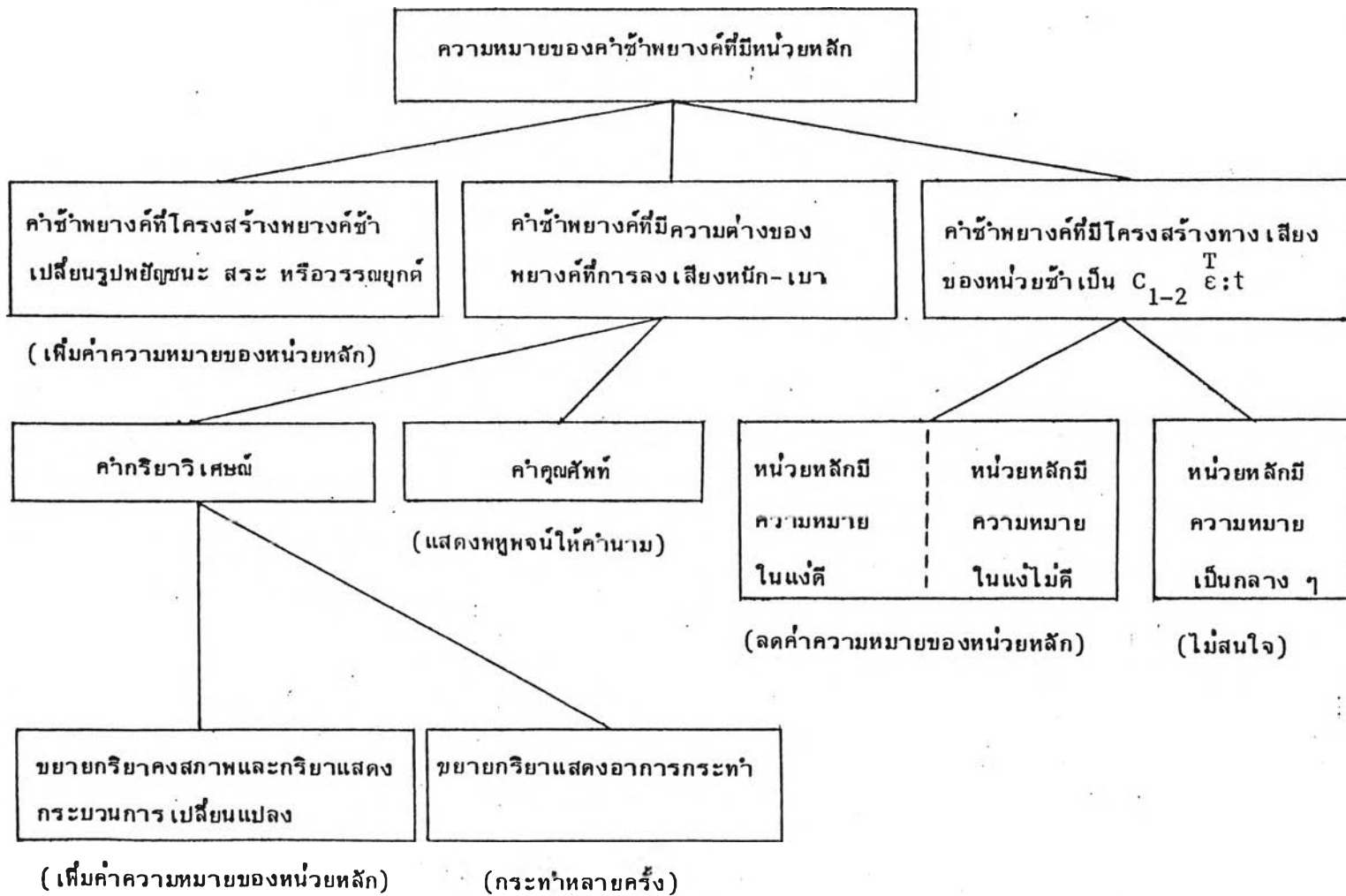
จากตัวอย่างข้างบนนี้ ผู้พูดได้แสดงความรู้สึกว่าคนไม่ได้เอาใจใส่กับการเลือกนั้นมากนัก จะเป็นของที่ เป็นสี เขียวหรือสีน้ำก็ได้ จะเห็นได้ว่าคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยซ้ำซึ่งมีโครงสร้างทางเสียงเป็น $C_{1-2}^T \varepsilon : t$ จะแสดงความหมายที่ลดค่าของความหมายของหน่วยหลักให้น้อยลงหรือไม่เอาใจกับสิ่งที่กล่าวถึงนั้น

อย่างไรก็ตามคำซ้ำพยางค์ที่โครงสร้างทางเสียงของหน่วยซ้ำเป็น $C_{1-2}^T \varepsilon : t$ นี้จะเกิดในประโยคไม่เริ่ม กล่าวคือมักใช้เมื่อพูดถึงสิ่งที่ได้กล่าวถึงมาก่อนแล้ว หรือผู้พูดเข้าใจว่าผู้ฟังทราบแล้วว่าผู้พูดหมายถึงอะไร

สรุปความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก

จากการวิเคราะห์คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักประเภทต่าง ๆ ข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่าความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักจะอยู่ในลักษณะที่หน่วยซ้ำเพิ่มหรือลดความหมายของหน่วยหลัก สำหรับการเพิ่มความหมายของหน่วยหลักนั้น ถ้าคำซ้ำพยางค์เป็นคำกริยาวิเศษณ์ก็จะมี ความหมายบ่งอาการหรือลักษณะที่รุนแรงขึ้น ถ้าเป็นคำคุณศัพท์จะบอกความหมายพหูพจน์ สำหรับการลดความหมายของหน่วยหลักนั้นอาจอยู่ใน 2 ลักษณะ คือ ลดค่าความหมายของหน่วยหลักที่มีความหมายในแง่ดีและในแง่ที่ไม่ดี กับมีความหมายแสดงความไม่สำคัญหรือไม่สนใจในคำที่หน่วยหลักมีความหมายเป็นกลาง ๆ ซึ่งลักษณะทางความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักอาจสรุปให้เห็นชัด เป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 11 แสดงความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก



ข. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลัก

ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลักอาจแยกพิจารณาได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงเหมือนกัน
2. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงต่างกัน

1. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างของพยางค์เหมือนกัน

จากข้อมูลที่น่ามาศึกษาพบว่าคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลักและมีโครงสร้างทางเสียงเหมือนกันจะแสดงความหมายที่แสดงซ้ำ ๆ กันหลายครั้งของอาการกระทำและถ้าคำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้ไปขยายคำที่บ่งบอกคุณสมบัติ ก็จะไปเพิ่มปริมาณคุณสมบัตินั้นให้รุนแรงขึ้นกว่าปกติ เช่น

bep ³	bep ³	มีลักษณะบ้วนอย่างหนัก
phlet ⁷	phlet ⁷	มีลักษณะ อ้วนน่าเกลียด
wot ⁷	wot ⁷	มีลักษณะ เมื่อกมาก
hi:ak ²	hi:ak ²	มีลักษณะ เบียดมาก
klit ³	klit ³	ลักษณะของข้าวสวยที่หุงไม่สุกดี เมื่อเคี้ยว ยังมีแกนแข็ง ๆ อยู่กลางเม็ด
bok ⁷	bok ⁷	เสียงกวนขนม
ja:j ⁶	ja:j ⁶	ลักษณะบดเคี้ยวอาหารอย่างช้า ๆ เหมือนวัว เคี้ยวเอื้อง
lo:m ⁵	lo:m ⁵	ลักษณะกึ่งไม้เหยียบ ๆ ขณะคนขึ้นไปขย่ม
not ⁷	not ⁷	ลักษณะสิ้นเต็ม
sik ⁷	sik ⁷	ลักษณะน้ำหยด มักใช้กับเหงื่อ

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นลักษณะพิเศษอีกลักษณะหนึ่งของคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ คือพบว่ามีคำบางคำที่ใช้เป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติ ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยละเอียดจะเห็นว่า การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติของภาษาสงขลานั้นมีแบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับความหมาย ซึ่งสามารถแยกให้เห็นชัดเป็น 2 กลุ่มดังนี้

ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ซึ่งเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มี
พยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เป็น เสียงพยัญชนะกัก

ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ซึ่งเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติ
ที่มีพยัญชนะท้าย เป็น เสียง ก

ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ซึ่งเป็นคำเลียนเสียงธรรมชาติที่มี
พยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เป็น เสียงพยัญชนะกัก

คำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้จะแสดงความหมายว่าเสียงที่ได้ยินนั้นเป็นเสียงที่ไม่กังวาน เช่น

bok⁷ bok⁷

เสียงบุกโคลน เสียงกวนขนม

b+k³ b+k³

เสียงใจเต้น

klu:ap⁴ klu:ap⁴

เสียงเคี้ยว (เช่น เคี้ยวแตงกวา)

kh+k⁷ kh+k⁷

เสียงฝูงสัตว์วิ่ง

khlok⁷ khlok⁷

เสียงกลิ้ง

kh+ak⁶ kh+ak⁶

เสียงกลิ้งน้ำแรง ๆ

khak⁷ khak⁷

เสียงน้ำไหล เขียวมาก

khli:t⁶ khli:t⁶

เสียงเสียดสีระหว่างการเคลื่อนที่ อาจเป็นการ
เคลื่อนที่ในที่จำกัดหรือเลื่อนของหนัก

khla:k⁶ khla:k⁶

เสียงกรน

khluk¹ khluk¹

เสียงแม่ไก่ เรียกลูก

khlu:a?⁶ khlu:a?⁶

เสียงเดินบุกโคลน

puk³ puk³

เสียงคำข้าว

thi:ʔ⁶ thi:ʔ⁶

เสียงคำข้าว เสียงของใหญ่ตก

pok³ pok³

เสียงน้ำหยด เสียงของตก

phu:t² phu:t²

เสียงเป่าไฟ

phluk⁷ phluk⁷

เสียงจอบฟันดิน ของตก คำข้าวสาร

phlut ⁷	phlut ⁷	เสียงจุกค็อกหลุดจากปากขวด หรือของ อย่างอื่นในลักษณะเดียวกัน หลุดออก มาอย่างง่ายดาย
t+k ³	t+k ³	เสียงใจ เต็ม
th+k ⁷	th+k ⁷	เสียงคนวิ่ง
pup ³	pup ³	เสียงปลาสูบเหยื่อ

ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ซึ่ง เป็นคำเลียน เสียงธรรมชาติที่มี

พยัญชนะท้าย เป็น เสียง ๗

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายของเสียงธรรมชาติที่มีความกังวาน เช่น

pho:ŋ ²	pho:ŋ ²	เสียง เคาะวัดตุงแข็งดังกังวาน
phle:ŋ ²	phle:ŋ ²	เสียง โลหะกระทบกัน
phla:ŋ ²	phla:ŋ ²	เสียง โลหะตกลงบนพื้นแข็ง
cha:ŋ ²	cha:ŋ ²	เสียงกังวาน (ทุบหม้อโลหะ)
kʰ+ŋ ⁵	kʰ+ŋ ⁵	เสียงฟ้าร้อง
pli:aŋ ⁴	pli:aŋ ⁴	เสียงฟ้าผ่า
klo:ŋ ⁴	klo:ŋ ⁴	เสียงชุดหม้อโลหะ
kwa:ŋ ⁴	kwa:ŋ ⁴	เสียงร้องของท่าน
khlaŋ ⁷	khlaŋ ⁷	เสียงน้ำไหลผ่านท่อโลหะ
phɛŋ ¹	phɛŋ ¹	เสียงตีเหล็ก ฟันดินแห้งสนิท
pha:ŋ ¹	pha:ŋ ¹	เสียงฟ้าร้อง
khloŋ ⁵	khloŋ ⁵	เสียงโอของคนป่วย

สรุปความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงเหมือนกัน

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงถึงความหมายที่กระทำซ้ำ ๆ กันหลายครั้งของอาการ
กระทำ หรือบ่งบอกการเพิ่มค่าของคุณสมบัติของคำหลักที่ไปขยายให้มีค่าที่แรงขึ้นกว่าเดิม
นอกจากนั้นพบว่าคำเลียน เสียงธรรมชาติในกลุ่มนี้จะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เสียงกับ

ความหมายของคำในลักษณะหนึ่งคือพบว่า คำเสียงเสียงธรรมชาติที่มีเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เป็น เสียงพยัญชนะกักจะแสดงความหมายว่า เสียงนั้น เป็น เสียงที่ไม่มีความกังวาน ถ้าคำซ้ำพยางค์ประกอบด้วย เสียงพยัญชนะท้าย ๗ จะแสดงความหมายว่า เสียงนั้นมีความกังวาน

2. ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างของพยางค์ต่างกัน

จากข้อมูลที่น่ามาศึกษาพบว่า คำซ้ำพยางค์ ในกลุ่มนี้มีรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับความหมายที่ชัดเจนมาก เสียงสระภายในคำนับ เป็น เสียงสำคัญที่แสดงความหมาย ลักษณะทางเสียงรูปแบบหนึ่งจะให้ความหมายอย่างหนึ่ง ในขณะที่ลักษณะทางเสียงรูปแบบอื่นจะแสดงความหมายไปอีกอย่างหนึ่ง ดังจะนำเสนอรายละเอียดแยกให้เห็นชัดเจน ดังนี้

- ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่สัมพันธ์กับ เสียงสระ
- ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่สัมพันธ์กับ เสียงวรรณยุกต์
- ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่สัมพันธ์กับ เสียงสระ

ความหมายของคำในกลุ่มนี้อาจจำแนกออกตามความต่างของพยางค์ได้ เป็น

2 กลุ่มคือ

- 1) ความหมายของคำซ้ำพยางค์จากลักษณะความต่างของ เสียงสระ

เพียงส่วนเดียว

- 2) ความหมายของคำซ้ำพยางค์จากลักษณะความต่างของ เสียงพยัญชนะต้น

กับ เสียงวรรณยุกต์ แต่มี เสียงสระ เหมือนกัน

- 1) ความหมายของคำซ้ำพยางค์จากลักษณะความต่างของ เสียงสระ

เพียงส่วนเดียว

ความหมายของคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้แยกออกได้เป็น 5 กลุ่ม คือ

- (ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มี เสียงสระสูง
- (ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มี เสียงสระกลาง
- (ค) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มี เสียงสระต่ำ
- (ง) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระอื่น ๆ

พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระ a หรือ a :

(จ) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระ ๐ :

พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระ a :

(ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระสูง

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้มีเสียงสระในพยางค์ที่ 1 เป็น u หรือ u : ในขณะที่พยางค์ที่ 2 จะมีเสียงสระเป็น i หรือ i : ซึ่งจากการศึกษาความหมายพบว่าคำซ้ำพยางค์ที่มีลักษณะดังกล่าวนี้แสดงความหมายที่อธิบายถึงอาการกระทำที่ละเอียด หรือบ่งบอกขนาดของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำว่ามีขนาดเล็ก หรือแสดงความหมายที่มีนัยค่อนข้างจะเป็นการปกปิด ซ่อนเร้น แอบแฝง คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ได้แก่

cuk ³	cik ³	เสียงซุกกันเบา ๆ
cum ⁴	cim ⁴	น้ำรั่ว (ขนาดเล็ก)
chung ²	chig ²	เสียงกระตุมกระตึง
duŋ ⁴	diŋ ⁴	ตุ้งตึง
duk ³	dik ³	หลุกหลิก
dup ³	dip ³	คั้นยิบ ๆ (อย่างมดไต่)
hut ¹	hit ¹	ไหว ๆ กระตุกกระตัก
hub ⁷	hik ⁷	ซูดเบา ๆ แอบ ๆ เร้น จูบจิบ
kuk ³	kik ³	(วาง) อยู่อย่างไม่เป็นระเบียบ (ของเล็ก ๆ)
khun ⁶	khin ⁶	เกือบไม่พอ น้อยไป
khuk ¹	khik ¹	ระเคะระกะ (ของขนาดเล็ก)
khuk ⁷	khip ⁷	ระเคะระกะ (ของขนาดเล็ก)
klup ³	klip ³	เปราะบาง
khluk ¹	khlik ¹	น้อยไป (ใช้กับน้ำ)
luk ¹	lik ¹	กระตุ้งกระตึง
lut ¹	lit ¹	ไม่แน่น น้อย
lup ¹	lip ¹	น้อยไม่พอใช้งาน

mut ¹	mit ¹	กระมิดกระเมี้ยน	ลับ ๆ ล่อ ๆ
mut ⁷	mit ⁷	กระมิดกระเมี้ยน	ลับ ๆ ล่อ ๆ
puk ³	pik ³	มากมาย	เรียงราย (ของขนาดเล็ก)
sum ²	sim ²	ซุบซิบ	
tun ⁴	tin ⁴	สะบัดสะบิ้ง	
tuk ³	tik ³	ระเกะระกะ	ไม่เป็นระเบียบ
tu: ⁴	ti: ⁴	เลียงหูคูดจับ	เคঁความไม่ได้
nu: ⁶	ni: ⁶	ทิมขำ	กระหนุงกระหนิง

(ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระกลาง

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้เป็นคำที่มีความต่างของพยางค์ที่เสียงสระเพียงส่วนเดียว โดยที่พยางค์ที่ 1 จะมีเสียงสระเป็น 0: ในขณะที่พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระเป็น e: จากการศึกษาพบว่าคำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้จะให้ความหมายบรรยายอาการกระทำที่มีลักษณะการเปลี่ยนทิศทางหรือแกว่งโยก จากที่หนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่ง หรือเป็นลักษณะการโยกตัวจากซ้ายไปขวาหรือจากขวาไปซ้าย หรือเคลื่อนที่ในแนวนอน และความหมายที่แสดงถึงการลุ่ม ๆ ดอน ๆ ไม่เสมอกัน คำในกลุ่มนี้เช่น

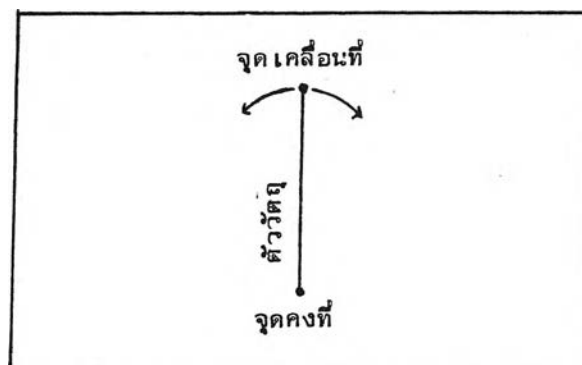
ho: ⁵	he: ⁵	ทรงตัวไม่อยู่	โยกตัวไปมา
ho:k ⁶	he:k ⁶	โยกคลอน	โง่งง
jo:η ⁵	je:η ⁵	โคงเคง	
jo: ⁷	je: ⁷	โย	เอียง เบี้ยว
mo:η ⁵	me:η ⁵	ระโยงระยาง	(พหูพจน์)
mo:η ²	me:η ²	โคงเคง	
so:η ¹	se:η ¹	ระโยงระยาง	(พหูพจน์)
to:η ³	te:η ³	โคงเคง	
ho:η ⁵	he:η ⁵	ทรงตัวไม่อยู่	เอียงซ้ายเอียงขวา
pho: ¹	phe: ¹	โผเห	



tho:k ⁵	the:ŋ ⁵	โทง เทง
jo:k ⁶	je:k ⁶	โยก เยก
jo:k ²	je:k ²	โยกเยก ไชยก เขยก
jo:ŋ ¹	je:ŋ ¹	กะย่องกะแย่ง (เดินเอียงกระเท่)
wo:k ⁶	we:k ⁶	ทรงตัวไม่อยู่
cho:ŋ ¹	che:ŋ ¹	(เดิน) เอ้อระเหย
do:k ⁴	de:k ⁴	(เดิน) ด้วยอาการโยกตัวของคนพอม
khlo:k ¹	khle:k ¹	(เดิน) อย่างทอดอารมณ์ ไม่รีบร้อน
cho:ŋ ²	che:ŋ ²	(เดิน) โยกไหลอย่างคนอวดเก่ง
khlo:ŋ ¹	khle:ŋ ¹	(เดิน) ไปตามสบายหรือสะเปะสะปะอย่างคนเมา
ko:k ⁴	ke:k ⁴	ขรุขระ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ
kho:k ²	khe:k ²	ขรุขระ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ
kho:k ⁶	khe:k ⁶	ขรุขระ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ

อนึ่งถ้าพิจารณาความหมายของคำโดยละเอียดจะพบว่า เสียงพยัญชนะต้นของคำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้จะเป็นเสียงที่สัมพันธ์กับความหมายของคำด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ลักษณะการเคลื่อนตัวของวัตถุตามความหมายที่แสดงออกนั้นอาจพิจารณาแยกเป็น 2 ลักษณะคือ การเคลื่อนที่ในลักษณะโยกกับลักษณะแกว่ง ลักษณะโยกหมายถึง การเคลื่อนที่ของปลายข้างหนึ่งของวัตถุที่มีความยาว โดยที่จุดเคลื่อนที่จะอยู่เหนือจุดคงที่ ซึ่งอาจแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 12 แสดงจุดเคลื่อนที่ซึ่งอยู่เหนือจุดคงที่ในความหมายของคำว่า โยก



เสียงพยัญชนะต้นที่กำหนดความหมายของการเคลื่อนที่ในลักษณะโยกดังกล่าวนี้นี้ ได้แก่

h ph th w และ j คำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้นี้ เช่น

คำซ้ำพยางค์ ho:⁵ he:⁵ ทรงตัวไม่อยู่ โยกตัวไปมา
ตัวอย่างประโยค khon⁵ maw⁵ dɔ:n³ ho:⁵ he:⁵
(คนเมาเดินโยกตัวไปมา)

คำซ้ำพยางค์ pho:¹ phe:¹ โผเผล
ตัวอย่างประโยค khaw¹ dɔ:n³ pho:¹ phe:¹ ʔɔ:k⁴ ma:⁵
(เขาเดินโผเผลอกมา)

คำซ้ำพยางค์ tho:⁵ the:⁵ โทงเทง
ตัวอย่างประโยค khon⁵ dɔ:n³ tho:⁵ the:⁵ tho:⁵ the:⁵
(คนเดินโทงเทงมา)

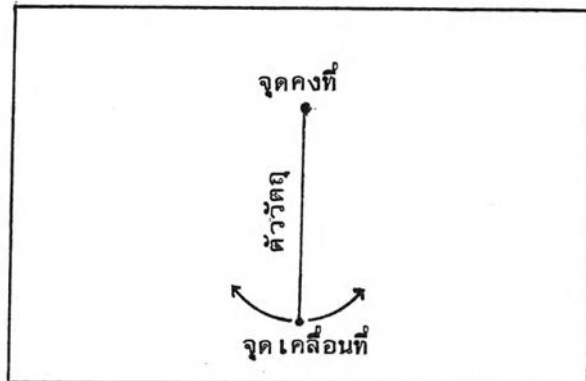
คำซ้ำพยางค์ wo:k⁶ we:k⁶ ทรงตัวไม่อยู่
na:m⁷ the:⁵ ma:j⁷ wo:k⁶ we:k⁶ wo:k⁶ we:k⁶
(น้ำแทงไม้ (ที่ปักเลนอยู่) ไทว ๆ)

คำซ้ำพยางค์ jo:k² je:k² โยยกเขยก
ตัวอย่างประโยค mi:¹ dɔ:n³ jo:k² je:k³ ju:³ naj⁵ pa:³
(หมีเดินโยยกเขยกอยู่ในป่า)

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างบนนี้จะเห็นได้ว่าคำซ้ำพยางค์ในแต่ละประโยคมีพยางค์ที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น h หรือ ph หรือ th หรือ w หรือ j ซึ่งคำซ้ำพยางค์ดังกล่าวล้วนแสดงความหมายของการเคลื่อนที่ของวัตถุในลักษณะที่จุดเคลื่อนที่อยู่เหนือจุดคงที่ทั้งสิ้น ซึ่งอาจจะเกิดคู่กับคำกริยา เช่น ยืน เดิน ก้าว นั่ง เป็นต้น

การเคลื่อนที่อีกลักษณะหนึ่งคือการแกว่งอันหมายถึงจุดของการเคลื่อนที่อยู่ที่จุดคงที่ ซึ่งอาจแสดงให้เห็น เป็นแผนภูมิดังนี้

แผนภูมิที่ แสดงจุดเคลื่อนที่ซึ่งอยู่ที่จุดคงที่ในความหมายของคำว่า แกว่ง



เสียงพยัญชนะต้นที่กำหนดความหมายของการเคลื่อนที่ในลักษณะแกว่ง ได้แก่ m s t ซึ่งคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ได้แก่

คำซ้ำพยางค์ mo:ŋ⁵ me:ŋ⁵ ระโยงระยาง (พหูพจน์)
 ตัวอย่างประโยค lo:k⁶ mu:aŋ⁶ tɔŋ⁴ ni:² ho:j² mo:ŋ⁵ me:ŋ⁵
 (มะม่วงคันนี้มีลูกห้อนระโยงระยาง)

คำซ้ำพยางค์ so:ŋ¹ se:ŋ¹ ระโยงระยาง (พหูพจน์)
 ตัวอย่างประโยค chi:at⁶ mu:¹ khwe:n¹ so:ŋ¹ se:ŋ¹
 (ชำแพะหมูแขวนไว้ระโยงระยาง)

คำซ้ำพยางค์ to:ŋ³ te:ŋ³ ไตงเตง ต้องแตง
 ตัวอย่างประโยค khon⁵ ke:³ num⁵ ja:n⁵ to:ŋ³ te:ŋ³
 (คนแก่มินมท้อยยานต้องแตง)

คำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น m s t นี้จะเกิดกับคำกริยา เช่น
 แขวง แกว่ง ท้อย ยาน และจะไม่สามารถใช้คู่กับคำกริยาในกลุ่มแรกได้ ดังตัวอย่าง
 ต่อไปนี้

คำซ้ำพยางค์ mo:ŋ⁵ me:ŋ⁵ ระโยงระยาง (พหูพจน์)
 ตัวอย่างประโยค *hen¹ ma:j⁷ pak³ mo:ŋ⁵ me:ŋ⁵
 (เห็นไม้มีกระโยงระยาง)

ตัวอย่างข้างบนนี้เป็นลักษณะประโยคที่ไม่มีพุดในภาษาสงขลา เพราะกริยา pak³ ไม่อาจเกิดร่วมได้กับคำซ้ำพยางค์ mo:ŋ⁵ me:ŋ⁵ ซึ่งแสดงการเคลื่อนไหวที่จุดเคลื่อนที่อยู่ได้จุดคงที่ ทั้งนี้เพราะกริยา pak³ เป็นคำกริยาในกลุ่มที่เกิดร่วมกับคำซ้ำพยางค์ซึ่งแสดงการเคลื่อนไหวที่จุดเคลื่อนที่อยู่เหนือจุดคงที่

คำซ้ำพยางค์ jo:ŋ⁵ je:ŋ⁵ อาจนำไปใช้ได้กับทั้ง 2 กลุ่ม คืออาจใช้คู่กับความหมายของกลุ่มคำกริยา แขนว แกว่ง ห้อย ก็ได้ หรืออาจใช้คู่กับความหมายของกลุ่มคำกริยา เดิน ยืน นั่ง ก็ได้ เช่น

คำซ้ำพยางค์ jo:ŋ⁵ je:ŋ⁵ โยงเยง
 ตัวอย่างประโยค lo:k⁶ khwaj⁵ hw:j² jo:ŋ⁵ je:ŋ⁵
 (ซ่อมะไฟห้อยโยงเยง)

คำซ้ำพยางค์ jo:ŋ⁵ je:ŋ⁵ โยงเยง
 ตัวอย่างประโยค luŋ⁵ mua⁵ la:w² də:n³ jo:ŋ⁵ je:ŋ⁵ jo:ŋ⁵ je:ŋ⁵
 (ลุงเมาเหล่าเดินโยงเยง ๆ)

(ค) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระต่ำ

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้เป็นคำที่มีความต่างของพยางค์เพียงส่วนเดียวที่เสียงสระ โดยจะมีเสียงสระ ɔ หรือ ɔ: ในพยางค์ที่ 1 และมีเสียงสระ e หรือ e: ในพยางค์ที่ 2 ความหมายของคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้อาจแยกพิจารณาตามลักษณะหน้าที่ของคำได้ดังนี้คือ

(1) คำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ในกลุ่มนี้จะให้ความหมายที่บ่งถึงลักษณะบิดเบี้ยว ไม่ตรง โยกคลอน ของวัตถุที่มันไปขยาย หรือถ้า เป็นภาวะทางจิตใจก็จะบ่งถึงอารมณ์ที่หวั่นไหว ไม่อยู่กับ ร่องกับรอย หรือมีอารมณ์ไม่ดี คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ได้แก่

chɔŋ ¹	chɛŋ ¹	มุดมึง
hɔk ⁷	hɛk ⁷	โยกคลอน โทงเทง
khɔt ¹	khɛt ¹	คดเคี้ยว
khɔŋ ²	khɛŋ ²	คดไปคดมา หงิกงอ
lɔk ¹	lɛk ¹	เหลวไหล เชื่อถือไม่ได้
sɔŋ ²	sɛŋ ²	หงุดหงิด
ɲɔŋ ⁵	ɲɛŋ ⁵	มุด เบี้ยว (ใบหน้า)
ɲɔ: ⁵	ɲɛ: ⁵	บิด เบี้ยว
ɲɔ: ¹	ɲɛ: ¹	บิด เบี้ยว
wɔ:k ⁶	wɛ:k ⁶	ไม่อยู่กับร่องกับรอย หวั่นไหว
ɲɔŋ ¹	ɲɛŋ ¹	ยับเยิน มุด เบี้ยว (ใบหน้า)

(2) คำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์

เมื่อพิจารณาความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ในกลุ่มนี้ อาจ จำแนกย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม ตามลักษณะคำกริยา ซึ่ง เป็นคำหลักที่คำกริยาวิเศษณ์ไปขยาย ดังต่อไปนี้

(2.1) คำซ้ำพยางค์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาคงสภาพ (States)

และขยายคำกริยาที่แสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Processes)

คำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายกริยาคงสภาพหรือขยายคำกริยาที่ แสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มนี้จะให้ความหมายที่แสดงถึงความมีอัตราที่สูงขึ้นของสภาพ กล่าวคือคำกริยาวิเศษณ์ดังกล่าวนี้จะไป เพิ่มค่าของความหมายของคำที่ไปขยาย นอกจากนั้นแล้ว ยังทำให้กริยาสื่อความหมายไปในทางลบหรือมีความหมายว่า ไม่ชอบใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำซ้ำพยางค์	กว:ง ²	เก:ง ²	มีลักษณะพอมมาก
ตัวอย่างประโยค	กว:ง ⁷	pho:m ¹	กว:ง ² เก:ง ²
	(น้องพอมมาก)		

คำซ้ำพยางค์	วะ:ต ⁶	เว:ต ⁶	อ่อนปวก เบียก
ตัวอย่างประโยค	lo:k ⁶	khɛ:a ¹	mɔk ¹ nu:an ⁵ วะ:ต ⁶ เว:ต ⁶
	(มะเขือ เหาอ่อนปวก เบียก)		

คำซ้ำพยางค์	มวง ¹	เม:ง ¹	มีลักษณะ เบือนกะด่ากะต่าง
ตัวอย่างประโยค	sɪ:a ²	dam ³	มวง ¹ เม:ง ¹
	(เลือ เบือนกะด่ากะต่าง)		

จะเห็นได้ชัดเจนว่าคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้มีคุณสมบัติในการไป เพิ่มคำของความหมาย
ของคำที่ไปขยายให้มีอัตราสูงขึ้น คำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้ได้แก่

หวง ²	เฮง ²	มีลักษณะชี้โรค
หวง ⁷	เฮง ⁷	มีลักษณะ เชื่องซึม
ปลอก ³	ปลอก ³	มีลักษณะขัดสน
tho:m ⁷	the:m ⁷	มีลักษณะ แร้นแค้น
ลว:ง ⁶	เล:ง ⁶	มีลักษณะ ยากจน
กว:ง ²	เก:ง ²	มีลักษณะ พอม
ลว: ⁶	เล: ⁶	มีลักษณะ บ่วยหนัก
สว:? ¹	เซ:? ¹	มีลักษณะชี้โรค ออก ๆ แอด ๆ
มวง ¹	เมง ¹	มีลักษณะ เบือนกะด่ากะต่าง สกปรก
ลวง ¹	เลง ¹	มีลักษณะ เก๋ามาก กะรุ่งกะริ่ง
วะ:ต ⁶	เว:ต ⁶	มีลักษณะอ่อนปวก เบียก

khlok ⁷	khlek ⁷	มีลักษณะหลวมมาก
phlok ⁷	phlek ⁷	มีลักษณะ เหนื่อยมาก
thok ⁷	thek ⁷	มีลักษณะ เหนื่อยมาก
sok ⁷	sək ⁷	มีลักษณะ เหนื่อยมาก

(2.2) คำซ้ำพยางค์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาแสดงอาการ
(Actions)

คำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยวิเศษณ์ที่มีหน้าที่ขยายคำกริยาแสดงอาการกลุ่มนี้ จะบ่งบอก
ความหมายที่แสดงถึงความเฉื่อยชา หรือกระทำอาการอย่างเชื่องช้า ไม่เอาจริงเอาจัง
อืดอาด หรืออย่างไม่เอาใจใส่ คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ ได้แก่

hɔ:m ⁵	hɛ:m ⁵	เฉื่อยชา	เชื่อยเฉื่อย
hɔ:p ⁶	hɛ:p ⁶	เชื่องช้า	
hɔ:t ⁶	hɛ:t ⁶	เชื่องช้า	
lɔ:ʔ ²	lɛ:ʔ ²	เฉื่อยงาน	ไม่จริงจังกับงาน
sɔ: ⁶	sɛ: ⁶	เชื่องช้า	
tɔ: ⁴	tɛ: ⁴	เชื่องช้า	อย่างขาดความมั่นใจ
tɔ:ʔ ⁴	tɛ:ʔ ⁴	เชื่องช้า	
thɔ: ⁶	thɛ: ⁶	ช้า	(อาการว่ายนํ้า)
thɔ: ⁷	thɛ: ⁷	เชื่องช้า	
kw:ʔ ²	kwɛ:ʔ ²	เล็ก ๆ น้อย ๆ	(การทำงาน) อย่างไม่ เต็มกำลัง
ʔɔ:t ⁴	ʔɛ:t ⁴	อ่อนแอ	ออกแอด
ʔɔ: ⁴	ʔɛ: ⁴	เชื่องช้า	
kw:m ¹	kwɛ:m ¹	น้อย	บาง ๆ (อย่างลักษณะพิช เจริญเติบโต)
kw: ⁵	kwɛ: ⁵	(เวลาผ่านไป)	เพียงเล็กน้อย

chɔk ¹	chɛk ¹	เล็กน้อย นิดหน่อย(น้ำ)
dɔŋ ⁴	dɛŋ ⁴	ไม่เอาจริงเอาจัง
sɔk ¹	sɛk ¹	ไม่เป็นขึ้นเป็นอัน ทำเล่น ๆ
khɔk ¹	khɛk ¹	เล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เป็นขึ้นเป็นอัน
kɔk ³	kɛk ³	เล็ก ๆ น้อย ๆ
tɔk ³	tɛk ³	เตาะแตะ เดินช้า(อย่างทารก)
wɔŋ ⁷	wɛŋ ⁷	เห็นราง ๆ ไม่ชัด
sɔt ⁷	sɛt ⁷	ช้า อืดอาด
chɔ:t ²	chɛ:t ²	ช่างพูด (ใช้กับเด็ก ๆ)
lɔ:t ²	lɛ:t ²	ช่างพูด (ใช้กับเด็ก ๆ)

(ง) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่พยางค์ที่พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระอื่น ๆ พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระ a หรือ a:

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้อาจมีรูปแบบของเสียงสระในพยางค์ที่ 1 เป็นเสียงสระใด ๆ ก็ได้ แต่จะมีเสียงสระในพยางค์ที่ 2 เป็น a หรือ a: เท่านั้น จากการศึกษาความหมายของคำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้พบว่า เป็นกลุ่มที่แสดงความหมายซึ่งบอกถึงความรีบร้อนและมักจะมี ความหมายในแง่ลบ ไม่นิยมวล และจะเป็นลักษณะที่ไม่พึงปรารถนา หรือไม่พอใจ คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้เช่น

lɔ:ʔ ¹	la:ʔ ⁷	ชุ่มซ้าม
khlɔ:m ⁷	khla:m ⁷	ซุ่มซ้าม ไม่มีมารยาท
klɔ:m ³	klɔ:m ³	ซุ่มซ้าม
phlɪ:t ¹	phla:t ¹	เร็วมาก สิ้นไกลไปด้วยความเร็ว
lip ¹	lap ¹	กันยุมยิบ
wip ²	wap ²	อาการว่องไว
jo:ŋ ¹	ja:ŋ ¹	ก้าวเดินก้าวยาว ๆ
ho:ŋ ⁶	ha:ŋ ⁶	เดินกางแข้งกางขา

chɨŋ ⁵ chaŋ ⁵	กระทันหัน กระชั้น
khɨm ¹ kham ¹	แข็งแรง ทำทางทะมัดทะแมง
kiŋ ³ kaŋ ³	ลักษณะอาการแสดงอาการไม่พอใจ
thiŋ ⁵ thaŋ ⁵	ตึงตัง
pit ³ pat ³	กระพืดกระเพียด แดกดัน
phɨŋ ² phaŋ ²	ทำทางโกรธ
boŋ ⁵ baŋ ⁵	หยาม (อาภัยกิริยา)
hok ⁷ hak ⁷	แสดงความไม่พอใจ ฮึดฮัด
loŋ ⁵ laŋ ⁵	รีบเร่ง
lok ⁷ lak ⁷	รีบเร่ง ลูกลี้ลูกลน
phloŋ ⁵ phlaŋ ⁵	เสียงโครมครามเหมือนคนตีกัน
kup ³ kap ³	รีบร้อน รีบเร่ง
khum ¹ kham ¹	ขึงขัง แข็งแรง
luŋ ¹ laŋ ¹	ถูกละทุก รีบเร่ง
lum ² lam ²	ละล้าละลัก เร่งจนเอาดีไม่ได้
lum ⁵ lam ⁵	อย่างรีบร้อน
luk ⁷ lak ⁷	รีบร้อน
phluŋ ⁵ phlaŋ ⁵	เร่ง ลูกลน
lu:m ¹ la:m ¹	ติดเลอะเทอะ
lu:ʔ ² la:ʔ ²	เลอะเทอะ เบื่อน มีมลทิน
lu: ² la: ²	เลอะเทอะ เบื่อน
su: ² sa: ²	สกปรก ขุมมาม
nu:m ¹ na:m ¹	เลอะเทอะ มอมแมม
nu:ŋ ¹ na:ŋ ¹	เลอะเทอะ
nu:k ² na:k ²	ยุ่งเหยิง ไม่เป็นระเบียบ หยามกร้าน

(จ) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระ a พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระ a:

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ เป็นคำที่มีความต่างของพยางค์ที่เสียงสระเพียงส่วนเดียว โดยที่พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระ 0: ในขณะที่เสียงสระในพยางค์ที่ 2 เป็น a: จากการศึกษา พบว่าคำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้จะให้ความหมายที่บรรยายถึงลักษณะสูงใหญ่ ลักษณะหยาบ (ไม่ละเอียด) ลักษณะ เสียงที่ดัง และลักษณะที่ เปิดออกสู่ภายนอก หรือ เปิดเผยไม่ซ่อนเร้น คำในกลุ่มนี้ เช่น

ho:ŋ ⁶	ha:ŋ ⁶	สูงใหญ่
ho:k ⁶	ha:k ⁶	อวดเบ่ง ไซ้เสียงเข้าข่มขู่
so:k ²	sa:k ²	เสียงคนหรือสัตว์ร้องในป่าหรือร้องบนใบไม้แห้ง
jo:ŋ ¹	ja:ŋ ¹	(อาการเดิน) ก้าวยาว ๆ
pho:ŋ ¹	pha:ŋ ¹	เสียงปืน เสียงกึ่งไม้หัก คนที่ชอบทำอะไร เปิดเผย
cho:ŋ ²	cha:ŋ ²	เสียงพูดไม่เกรงใคร
klo:ŋ ⁴	kla:ŋ ⁴	เสียงดัง เช่นนั้น (เสียงคีย์จาน)
klo:k ⁴	kla:k ⁴	เสียงหนูร้อง เสียงแมวตะกายข้างฝา
ŋo:k ²	ŋa:k ²	หยาบ (อย่างรำข้าว)
bo:ŋ ⁶	ba:ŋ ⁶	เสียงอย่างเสียงกะละมังใบใหญ่ ตกลงบนพื้น
ʔo:k ⁴	ʔa:k ⁴	เสียงอาเจียร
wo:ŋ ²	wa:ŋ ²	โห่ว เปิดตลอด (อย่างบ้านที่ไม่ได้มุงหลังคา)

2) ความหมายของคำซ้ำพยางค์จากลักษณะความต่างของเสียงพยัญชนะต้น กับเสียงวรรณยุกต์ แต่มีเสียงสระเหมือนกัน

จากการศึกษา เสียงที่เป็นโครงสร้างของคำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลาทำให้เห็นชัดว่า เสียงสระ เป็นเสียงสำคัญที่ทำให้เกิดรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่าง เสียงกับความหมายมากกว่าเสียงพยัญชนะ อย่างไรก็ตาม เสียงพยัญชนะแม้จะไม่ได้แสดงรูปแบบดังกล่าวออกมาอย่างชัดเจน แต่ก็อาจพิจารณาศึกษาความหมายได้ในแง่ของการแสดงความหมายร่วมกับ เสียงสระ

ซึ่งพบว่าคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่าง 2 ส่วน ที่เสียงพยัญชนะต้นกับเสียงวรรณยุกต์ แต่มีเสียงสระ
ในทั้ง 2 พยางค์เหมือนกันจะแสดงให้เห็นแบบแผนทางความหมายที่สัมพันธ์กับเสียงสระนั้น ๆ
อย่างมีระบบ คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้แบ่งย่อยออกได้เป็น 5 กลุ่ม คือ

- (ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ a-a หรือ a:-a:
- (ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ u-u หรือ u:-u:
- (ค) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ o-o หรือ o:-o:
- (ง) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ ɨ:-ɨ:
- (จ) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ ɛ:-ɛ: หรือ e:-e:

- (ก) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ a-a หรือ a:-a:

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายที่บ่งถึงลักษณะอาการ(manner) ซึ่งอาการนี้
จะบ่งความไม่เอาใจใส่ ไม่นำพา หรือแสดงความหมายที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ความเกกมะเทรก
ความเกเร เช่น

chan ⁵ kan ⁴	เกกมะเทรก ทะลึ่ง
can ³ wan ¹	(เหี่ยว)ไม่รู้เวลา ไม่มีที่ไป
ca:ŋ ³ wa:ŋ ¹	ไม่ประจวบเหมาะ
kha:ŋ ⁵ ka:ŋ ⁴	แก้งก้าง
kwa:j ³ la:j ¹	อาการไขว้คว่ำ
ka:ŋ ³ la:ŋ ¹	เกะกะ เกกมะเทรก
ka:j ³ la:j ¹	ไม่ยุติ รนทาที่
ka:w ³ wa:w ¹	สามทาว เอะอะ
pat ³ lat ¹	ชุกชน อยู่ไม่นิ่งเหมือนลิง
la:n ⁷ ka:n ⁴	เกะกะ ระรานคนอื่น
la:n ⁵ ka:n ⁴	เกะกะ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน
sa:t ² ba:t ⁴	ทิวเพ่นพ่าน ไม่สนใจ
ʔa:t ⁴ ja:t ⁶	ไม่นำพา ไม่สนใจ เอื้อย

เป็นที่น่าสังเกตว่าคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่าง 2 ส่วน ที่เสียงพยัญชนะต้นกับเสียงวรรณยุกต์ แต่มีเสียงสระเป็น a-a หรือ a:-a: นี้ แสดงความหมายที่คล้ายคลึงกับคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่าง 1 ส่วน ซึ่งมีรูปโครงสร้างทางเสียงสระในคำเป็นดังนี้คือ พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระอื่นๆ แต่พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระ a หรือ a: นั่นคือคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่าง 1 ส่วน กลุ่มดังกล่าวนี้แสดงความหมายที่มักจะเป็นแง่ลบ เป็นลักษณะที่ไม่พึงปรารถนา นอกลักษณะอาการที่ลุกสี่ลุกกลน กระพัดกระเทียด กิริยาไม่สุภาพ กิริยาไม่เรียบร้อย รีบร้อน หรือซุ่มซ่าม อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ชัดเจนว่าคำซ้ำพยางค์ทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวนี้มีเสียงสระในพยางค์ที่ 2 เหมือนกัน คือเสียงสระ a หรือ a:

(ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ u-u หรือ u:-u:

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายที่บ่งถึงรูปลักษณะ (description) ซึ่งรูปลักษณะดังกล่าวนี้จะบ่งถึงความไม่เป็นระเบียบ ความเลอะเทอะ สกปรก รกรุงรัง เพ่งพ่าน เช่น

cu:n ³ mu:n ¹	เพ่งพ่าน ไม่เป็นระเบียบ
lu:n ¹ tu:n ³	รุ่มร่าม รุงรัง หลวมโหลก
lu:m ¹ tu:m ³	รุ่มร่าม รุงรัง ยาว (เสื้อผ้า)
lum ⁵ sum ¹	รกรุงรัง
luj ⁵ suj ¹	รก ไม่เป็นระเบียบ
suk ¹ muk ⁷	สกปรก เลอะ เทอะ
?up ³ sup ¹	สกปรก

(ค) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ o-o หรือ o:-o:

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายที่บ่งถึงนามธรรม (abstract) ซึ่งนามธรรมนี้จะบ่งถึงความหมายในลักษณะแสดงความหน้าไหว้หลังหลอก ความทะลึ่ง ความคื้อรัน ทะเล้น ความลามก สกปรก เช่น

chɔŋ ⁵ dɔŋ ³	คือ ทะลิ่ง พิเรน
chɔŋ ¹ dɔŋ ³	คือ ทะลิ่ง พิเรน
cɔŋ ⁴ nɔŋ ²	คัมทู่รัง
lɔ:n ⁵ chɔ:n ¹	ทะลิ่ง ไม่เอางานเอาการ
sɔk ¹ mɔk ⁷	สภปรก ลามก
sɔ:k ² klɔ:k ⁴	ฉลาด กล้าแสดง
sɔ:n ¹ wɔ:n ⁵	สาละวน ชอบพูดให้ร้ายคนอื่น
ʔɔ: ⁴ lɔ: ⁷	หลุกหลิก สะดุ้ง แก่แดด

(ง) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ i:-i:

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายที่บ่งถึงรูปลักษณะ (description)

ซึ่งรูปธรรมนี้จะบ่งถึงภาพพจน์ของอาการบวม พอง หรือพกซ้ำ เช่น

li:ŋ ² ti:ŋ ⁴	ขึ้นอืด พอง
li:t ² ti:t ⁴	ขึ้นอืด พอง
li:t ² pi:t ⁴	ปูดขึ้น บวม

(จ) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ e:-e: หรือ e:-e:

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายที่บ่งถึงลักษณะอาการ (Monner) ซึ่งอาการ

ดังกล่าวนี้จะบ่งถึงความ ไม่กระฉับกระเฉง ความอืดอาด ความไม่กระตือรือร้น

ชอบความสะควกสบาย เช่น

sɛ: ⁵ dɛ: ³	ซ้ำ ไม่ฉับไว
ʔɛ: ⁴ jɛ: ⁷	อืดอ้าย อืดอาด
tɛ:ŋ ⁴ lɛ:ŋ ²	(เดิน) เหนื่อย ๆ
ʔɛ:k ⁴ nɛ:k ²	นั่งวางเฉยไม่ทุกขร้อน
ʔɛ: ⁴ tɛ: ³	(นั่ง นอน) อย่างสบายอารมณ์

ข) ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่สัมพันธ์กับเสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ เป็นลักษณะ เสียงอีกรูปแบบหนึ่งที่มีส่วนสัมพันธ์กับความหมายของคำซ้ำพยางค์ จากการศึกษาพบว่าคำที่มีความต่างที่เสียงวรรณยุกต์เพียงเสียงเดียว โดยเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ที่ 1 เป็นวรรณยุกต์ 7 และเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ที่ 2 เป็นวรรณยุกต์ 6 จะแสดงความหมายที่บ่งชี้ถึงความซักซ่า ความเฉื่อย ความหละหลวม ความไม่เอาใจใส่ หรือแสดงลักษณะการเคลื่อนไหวของวัตถุในลักษณะสูง ๆ ต่ำ ๆ (อย่างลักษณะวัตถุลอยอยู่ในน้ำหรือบินอยู่ในอากาศ) คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ เช่น

ià: ⁷ la: ⁶	ซักซ่า
ja:m ⁷ ja:m ⁶	ซักซ่า อ้อยสร้อย รำไร
la:m ⁷ la:m ⁶	ซักซ่า อ้อยสร้อย
thi:am ⁷ thi:am ⁶	ซ่า เรื่อย ๆ เฉื่อยซา
chi:am ⁷ chi:am ⁶	เฉื่อยซา
khwe:ŋ ⁷ khwe:ŋ ⁶	(ลอย) เคว้งคว้าง
pho:ŋ ⁷ pho:ŋ ⁶	(ลอย) ตูบป่อง
the:ŋ ⁷ the:ŋ ⁶	(ลอบ) เเทงเต็ง
khwa:ŋ ⁷ khwa:ŋ ⁶	(ลอย) ละล่อง ไม่มีจุดหมาย

สรุปความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีโครงสร้างทางเสียงต่างกัน

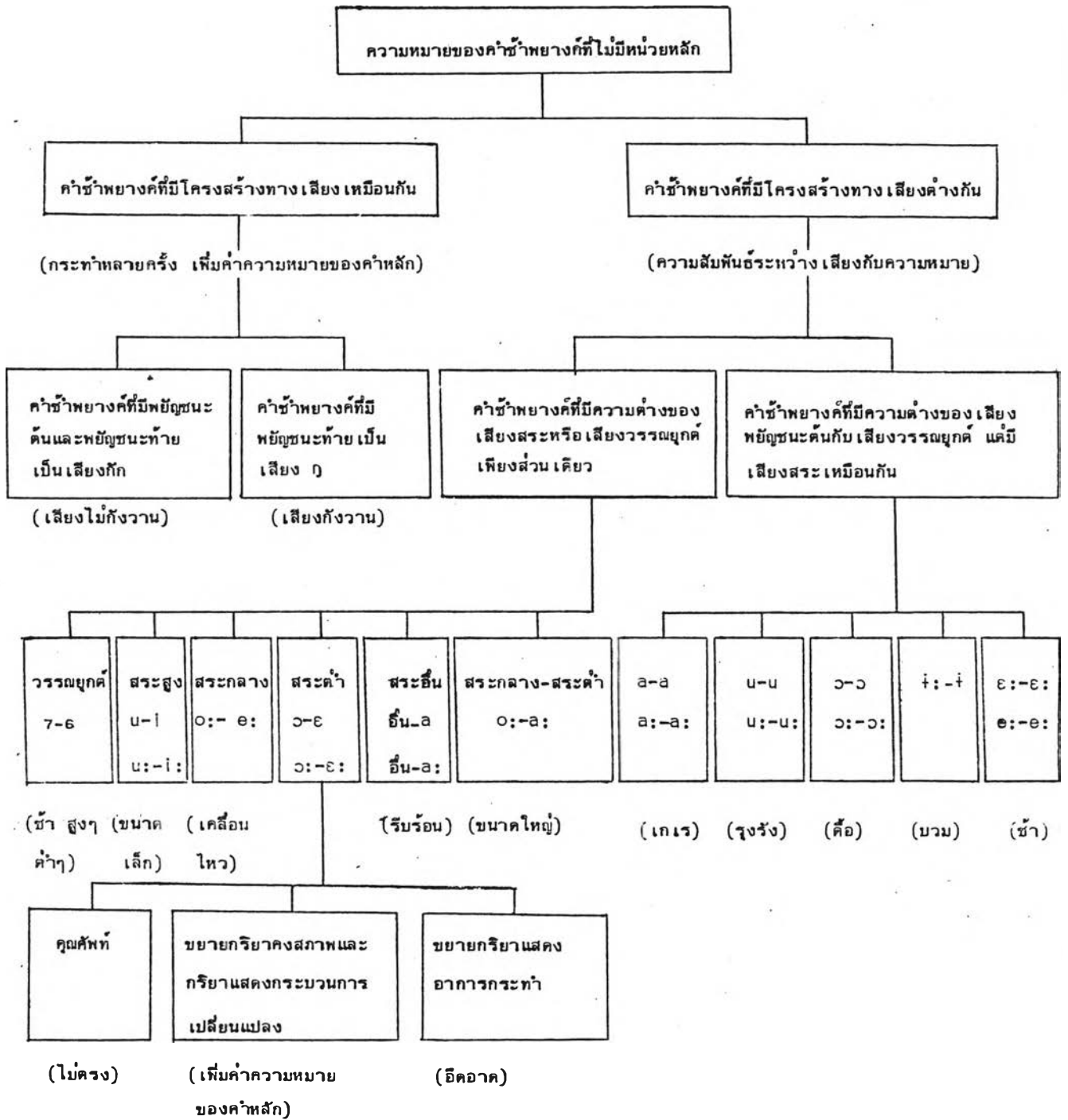
ความหมายของคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้อาจจำแนกพิจารณาได้เป็น 2 กลุ่มย่อยคือ ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่สัมพันธ์กับเสียงสระ และความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่สัมพันธ์กับเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งในกลุ่มแรกมีเสียงสระ เป็นเสียงสำคัญที่แสดงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับความหมาย สำหรับเสียงพยัญชนะนั้นไม่ได้แสดงรูปแบบดังกล่าวที่ชัดเจน จึงพิจารณาในลักษณะการแสดงความหมายร่วมกันกับเสียงสระ สำหรับในกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีความต่างที่เสียงวรรณยุกต์เพียงส่วนเดียว ความหมายของคำซ้ำพยางค์จากลักษณะความต่างของเสียงสระเพียงส่วนเดียวนั้นอาจจำแนกออก เป็น 5 ลักษณะคือ คำซ้ำพยางค์ที่

ประกอบด้วยเสียงสระสูง จะให้ความหมายที่แสดงถึงอาการกระทำที่ละเอียดหรือบ่งบอกขนาดของวัตถุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำว่ามีขนาดเล็ก หรือแสดงความหมายที่ค่อนข้างจะเป็นการปกปิด ซ่อนเร้น แอบแฝง ถ้าเป็นคำที่ประกอบด้วยสระกลาง จะให้ความหมายที่แสดงถึงอาการกระทำในลักษณะแก่งหรือโยกจากซ้ายไปขวาหรือจากขวาไปซ้าย หรือแสดงถึงความลุ่ม ๆ ดอน ๆ ไม่เสมอกัน ถ้าเป็นคำที่ประกอบด้วยสระต่ำ พบว่าจะแสดงความหมายที่บ่งถึงลักษณะบิดเบี้ยว ไม่ตรง โยกคลอน ในกรณีที่ทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ และจะแสดงความหมายที่บ่งถึงการมีอัตรามากขึ้นของคำหลักที่มันไปขยาย และจะ เป็นตัวที่ให้ ความหมายในแง่ลบ) ในกรณีที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายกริยาคงสภาพหรือกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง และพบว่าจะแสดงความหมายที่บ่งถึงความเฉื่อยชา หรือบรรยายอาการกระทำว่าเป็นไปอย่างเชื่องช้า อืดอาด ไม่เอาจริงเอาจัง ถ้าทำหน้าที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์ที่ขยายคำหลักที่เป็นกริยาแสดงอาการกระทำ สำหรับคำซ้ำพยางค์กลุ่มที่ พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระอื่น ๆ แต่พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระ a หรือ a: นั้น จะแสดงความหมายที่บ่งถึงความว่องไว กระฉับกระเฉง แต่จะมีความหมายไปในแง่ลบ หรือไม่พึงปรารถนา และคำซ้ำพยางค์กลุ่มที่พยางค์ที่ 1 มีเสียงสระ o: พยางค์ที่ 2 มีเสียงสระ a: นั้น จะแสดงความหมายที่บ่งถึงความกว้างใหญ่ ความเปิดเผย ไม่ซ่อนเร้น

สำหรับความหมายของคำซ้ำพยางค์จากลักษณะความต่างของ เสียงพยัญชนะต้นกับเสียงวรรณยุกต์ แต่มีเสียงสระเหมือนกัน สามารถแยกเป็น 5 กลุ่ม คือ คำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ a-a หรือ a:-a; ซึ่งจะบ่งถึงลักษณะอาการ (manner) และอาการดังกล่าวจะชี้ถึงความไม่เอาใจใส่ ไม่นำพา ความเกกมะเหรกเกเร หรือแสดงความหมายที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน คำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ u-u หรือ u:-u: ซึ่งจะบ่งถึงรูปลักษณะ (description) และรูปลักษณะดังกล่าวจะชี้ถึงความไม่เป็นระเบียบ ความเลอะเทอะ สกปรก รกรุงรัง เพินพ่าน คำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ o-o หรือ o:-o: ซึ่งจะบ่งถึงนามธรรม (abstract) และนามธรรมนี้จะชี้ถึง ความหน้าไหว้หลังหลอก ความดื้อรั้น ความทะเล้ง คำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ i:-i: จะบ่งถึงรูปลักษณะ (description) ที่แสดงถึงอาการบวม พอง หรือพุกขี้ และ คำซ้ำพยางค์ที่มีเสียงสระ e:-e: หรือ e:-e: ซึ่งจะบ่งถึงลักษณะอาการ (manner) และอาการนี้จะแสดงถึงความอืดอาด ไม่กระฉับกระเฉง ไม่กระตือรือร้น ชอบความสะควกสบาย

ในเรื่องของวรรณยุกต์นั้นพบว่าคำซ้ำพยางค์ที่มีความต่างกัน 1 ส่วนเฉพาะที่เสียงวรรณยุกต์ อาจแสดงความหมายที่เป็นแบบแผนได้ คือพบว่าคำซ้ำพยางค์ที่พยางค์ที่ 1 มีเสียงวรรณยุกต์ 7 และพยางค์ที่ 2 มีเสียงวรรณยุกต์ 6 จะแสดงความหมายที่บ่งถึงการเคลื่อนที่ของวัตถุในลักษณะต่างระดับแบบ สูง ๆ ต่ำ ๆ อย่างลักษณะของของที่อยู่ในน้ำ หรือแสดงความ เชื่องช้า ความหะหลวม ความไม่เอาใจใส่ หรือไม่มีความหวัง ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลักอาจแสดงให้เห็นชัดดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 14 แสดงความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลัก



ตอนที่ 3 ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่ต้องเกิดร่วมกับคำหลักตามเงื่อนไขทางความหมาย

ในภาษาสงขลามีคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำกริยาวิเศษณ์อยู่กลุ่มหนึ่งซึ่งมีลักษณะพิเศษในการเกิดในประโยค กล่าวคือคำซ้ำพยางค์จะเลือกเกิดคู่กับคำกริยาบางคำเท่านั้น และจะไม่เกิดคู่กับคำกริยาอื่น ๆ เลย นั่นคือคำซ้ำพยางค์คำหนึ่งจะมีการเกิดคู่กันกับคำหลักเพียงบางคำหรือบางลักษณะเท่านั้น เมื่อศึกษาถึงความหมายของคำพบว่า คำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่จะได้รับความหมายจากการไปเกิดร่วมกับคำหลัก กล่าวคือเราสามารถกำหนด หรือทราบความหมายของคำซ้ำพยางค์กลุ่มนี้ได้จากความหมายของคำหลักที่มันไปขยาย อย่างไรก็ตามเราอาจพูดได้ว่าคำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้มีคุณสมบัติในการไปเพิ่มคำของความหมายของคำหลักที่มันไปขยาย หรือมีคุณสมบัติในการเพิ่มความหมายใหม่ให้กับหน่วยหลัก จากการศึกษาพบว่าคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้ที่เกิดคู่กับคำกริยาคงสภาพ (States) หรือคำกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง (Processes) จะมีคุณสมบัติในการเพิ่มคำของความหมายของคำหลักที่มันไปขยาย แต่ถ้าคำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้เกิดคู่กับคำกริยาแสดงอาการ (Actions) จะบ่งลักษณะอาการของคำกริยานั้น ๆ โดยจะให้ความหมายเพิ่มเติมเพื่ออธิบายความหมายของคำหลักว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร เพื่อให้มีใจความกระจ่างชัดยิ่งขึ้นกว่าเดิม หรืออาจกล่าวได้ว่าคำซ้ำพยางค์จะมีความหมายใหม่เพิ่มเติมกับคำหลักนั่นเอง คำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้อาจแยกย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้คือ

- ก. คำซ้ำพยางค์ที่ขยายคำกริยาคงสภาพหรือคำกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง
 - ข. คำซ้ำพยางค์ที่ขยายคำกริยาแสดงอาการกระทำ
- ก. คำซ้ำพยางค์ที่ขยายคำกริยาคงสภาพหรือคำกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง
- คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้อาจแยกย่อยออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้คือ
1. คำซ้ำพยางค์ที่เลือกเกิดกับคำได้เพียง 1 คำ
 2. คำซ้ำพยางค์ที่เลือกเกิดกับคำได้มากกว่า 1 คำ

1. คำซ้ำพยางค์ที่เลือกเกิดกับคำได้เพียง 1 คำ

คำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้มีเงื่อนไขการเกิดคู่ (collocation) ที่จำกัดมาก กล่าวคือจะ เกิดคู่กับคำเพียงคำเดียวเท่านั้น และจะไม่เกิดกับคำอื่นเลย เช่น

คำซ้ำพยางค์	ความหมาย	คำกริยาที่เกิดคู่
cu: ⁴ ci: ⁴	มีลักษณะมืด	mi:t ⁶
pu: ⁴ pi: ⁴	มีลักษณะดำ	dam ³
pi ⁴ 'pi: ⁴	มีลักษณะดำ	dam ³
lu:n ¹ tu:n ³	มีลักษณะยาว (เครื่องนุ่งห่ม)	ja:w ⁵
lu:m ¹ tu:m ³	มีลักษณะยาว (เครื่องนุ่งห่ม)	ja:w ⁵
lut ¹ tut ³	มีลักษณะสั้น	san ²
khli:ak ² khli:ak ²	มีลักษณะคาว	kha:w ⁵
khù a? ² 'khu:a? ²	มีลักษณะคาว	kha:w ⁵
phlap ⁷ phlap ⁷	มีลักษณะสวย	su:aj ¹
khwa:k ⁶ khwa:k ⁶	มีลักษณะเหลว	le:w ¹
khwe:k ⁶ khwε:k ⁶	มีลักษณะเหลว	le:w ¹
klɔk ³ 'klɔk ³	มีลักษณะแห้งผาก	hε:ŋ ²
de:ŋ ⁴ de:ŋ ⁴	มีลักษณะแข็ง	khe:ŋ ¹
haj ⁵ haj ⁵	มีกลิ่นเหม็น	min ¹
lian ² 'li:an ²	มีรสหวาน	wa:n ¹
hi:ak ¹ hi:ak ¹	มีลักษณะ เบียด	pi:ak ⁴
plɪŋ ⁴ 'plɪŋ ⁴	มีลักษณะบาง	ba:ŋ ³
wɔ:t ⁶ we:t ⁶	มีลักษณะนุ่ม	nu:an ⁵
wet ⁷ wet ⁷	มีลักษณะนุ่ม	nu:an ⁵
wɔ:t ⁷ wɔ:t ⁷	มีลักษณะ เบือก	mlɪ:ak ⁶

คำซ้ำพยางค์	ความหมาย	คำกริยาที่เกิดคู่
khlɔ̃k ³ 'khlɔk ³	มีลักษณะเมือก	mlɪːak ⁶
wɛŋ ² 'wɛŋ ²	มีลักษณะแดง	dɛːŋ ³
nɪt ¹ 'nit ¹	มีรสจืด	cɪːt ⁴
phlaː ² 'phlaː ²	มีลักษณะขุ่นข้น	khɔn ²
phlam ² phlam ²	มีลักษณะสววย	suːaj ¹

2. คำซ้ำพยางค์ที่เลือกเกิดกับคำได้มากกว่า 1 คำ

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้อาจเกิดคู่กับคำหลักได้มากกว่า 1 คำขึ้นไป เช่น

คำซ้ำพยางค์	ความหมาย	ตัวอย่างคำกริยาที่เกิดคู่
kɔ̃k ³ 'kɔk ³	มีลักษณะแก่	kɛː ³
	มีลักษณะแห้ง	hɛːŋ ²
	มีลักษณะแข็ง	kheːŋ ¹
phɛŋ ² 'pheːŋ ²	มีลักษณะแข็ง	kheːŋ ¹
	เที่ยง	thiːaŋ ⁶
luːt ¹ puːt ⁴	มีลักษณะบวม	buːam ³
	มีลักษณะพอง	phɔːŋ ⁵
	มีลักษณะฟกช้ำ	khwɔk ⁷
liːt ² tiːt ⁴	มีลักษณะพอง	phɔːŋ ⁵
	มีลักษณะบวม	buːam ³
	มีลักษณะพอง	phɔːŋ ⁵
	มีลักษณะบวม	buːam ³
phlet ⁷ phlet ⁷	มีลักษณะอ้วน	ʔuːan ⁴
	มีลักษณะอ้วน	phiː ⁵
lam ² lɛː ²	มีลักษณะไหม้	maj ¹
	มีลักษณะสววย	suːaj ¹



คำซ้ำพยางค์	ความหมาย	ตัวอย่างคำกริยาที่เกิดคู่
phli ² 'phli: ²	มีลักษณะละเอียด	ni:an ⁵
	มีลักษณะผง	phoŋ ¹
khli ² 'khli ²	มีลักษณะแดง	de:ŋ ³
	มีกลิ่นเหม็น	min ¹
hwi ⁷ 'hwi ⁷	มีกลิ่นเหม็น	min ¹
	มีกลิ่นคาว	kha:w ⁵
jiə ⁶ 'jaŋ ⁶	มีคุณสมบัติร้าย	mi: ⁵
	มีคุณสมบัติดี	man ⁵
	มีลักษณะแดง (อย่างแผล เบื่อ)	de:ŋ ³
	มีลักษณะ เบื่อ (อย่างแผล เรื้อรัง)	pɿ:aj ³
phle:t ² phle:t ²	มีลักษณะแบน (อย่างดินเหนียว ตกลงบนพื้น)	be:ŋ ³
	มีลักษณะบาง	ba:ŋ ³
le:t ¹ che:t ²	มีลักษณะ แบน (อย่างถาด)	be:ŋ ³
	มีลักษณะบาง (อย่างจาน)	ba:ŋ ³
klɪp ³ 'klip ³	มีลักษณะ ใส	saj ¹
	เกลี้ยง (หมด)	kli:əŋ ⁴
plet ³ plet ³	มีลักษณะ เบื่อ	pɿ:aj ³
	มีลักษณะบูดเน่า	bu:t ⁴
cɛk ³ 'cɛk ³	มีลักษณะ เปียก	pi:ak ⁴
	มีลักษณะละเอียด (เปียก)	ni:an ⁵
chup ¹ chup ¹	มีลักษณะ แหลม	li:am ²
	มีความรู้สึก เจ็บ	cɛp ³
khɛk ¹ 'khɛk ¹	มีลักษณะ แข็ง	khe:ŋ ¹
	มีลักษณะ แน่น	li:at ⁵
	แน่น	ne: ⁶

ข. คำซ้ำพยางค์ที่ขยายคำกริยาแสดงอาการกระทำ

คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะ เป็นตัว เพิ่มความหมายใหม่ให้กับคำหลักที่ไปขยาย หรือ เป็นตัวบ่งบอกลักษณะของอาการกระทำนั้น ๆ ให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น คำซ้ำพยางค์ใน กลุ่มนี้แบ่งออก เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. คำซ้ำพยางค์ที่เลือกเกิดกับคำได้เพียง 1 คำ
2. คำซ้ำพยางค์ที่เลือกเกิดกับคำได้มากกว่า 1 คำ

คำซ้ำพยางค์	ความหมาย	คำกริยาที่เกิดคู่
khlu:am ⁵ khlu:am ⁵	เสียงวูวร้อง	khan ¹
khik ¹ khik ¹	เสียงหัวเราะ	hu:a ¹
khin ⁶ khin ⁶	เอื่อย ๆ	lai ¹
lo:m ⁵ lo:m ⁵	ลักษณะข่มกึ่งโย	hom ¹
not ⁷ not ⁷	มีอาการสั่น	san ¹
la:w ⁵ la:w ⁵	ลักษณะไหลุก	luk ⁷
kwa:ŋ ⁴ kwa:ŋ ⁴	เสียงห่านร้อง	lɔ:ŋ ⁷
ʔa:k ⁴ ʔa:k ⁴	เสียงพูดไอ้อวด	lɛ:ŋ ¹
phe:w ¹ phe:w ¹	(พูด) กระซิบ	lɛ:ŋ ¹
sɨ:t ⁶ sɨ:t ⁶	เสียงร้องด้วยความขมขื่น	lɔ:ŋ ⁷
su:t ⁶ su:t ⁶	เสียงหมูร้อง	lɔ:ŋ ⁷
mɔ:ŋ ² mɔ:ŋ ²	ลักษณะเดินช้า ๆ	dɔ:ŋ ³

2. คำซ้ำพยางค์ที่เลือกเกิดกับคำได้มากกว่า 1 คำ

คำซ้ำพยางค์	ความหมาย	ตัวอย่างคำกริยาที่เกิดคู่
lok ⁷ lok ⁷	มีอาการรีบเร่ง	dɔ:ŋ ³
	ท่า	tham ⁵
	ย่าง	ja:ŋ ⁶

คำซ้ำพยางค์	ความหมาย	ตัวอย่างคำกริยาที่เกิดขึ้น
la:w ¹ la:w ¹	มีท่าทางข่มขำ	də:n ³
	ท่า	tham ⁵
lu:a ² lu:a ²	มีท่าทางกระวนกระวาย	ɟɛ:n ³
	นั่ง	naŋ ⁶
lɪp ⁷ lɪp ⁷	มีอาการสั่น	san ¹
	เดิน	ten ⁴
no:ɟ ¹ no:ɟ ¹	เบา ๆ	ti: ³
	เขก	khe:k ²
	จวก	chu:ak ⁴
klɔ:ŋ ⁴ klɔ:ŋ ⁴	ทำแต่พอได้การ	tham ⁵
	สี(ข้าว)	si:l
khbk ⁷ khbk ⁷	ลักษณะกลิ้งลงสู่ที่ต่ำ	kliŋ ⁴
	เสียงกลิ้ง	klɛ:n ³
hun ¹ hun ¹	มีท่าทางโกรธ	paj ³
	เดิน	də:n ³
wa: ² wa: ²	มีท่าทางกระวนกระวาย	ɟɛ:n ³
	นั่ง	naŋ ⁶
sum ¹ sum ¹	มีลักษณะรุ่งรัง	ko:ŋ ³
	ตั้ง	taŋ ⁴
sɔk ⁷ sɔk ⁷	ลักษณะเหงื่อไหล	ɟɔ:ɟ ⁷
	ไหล	laj ¹

สรุปความหมายของคำซ้ำพยางค์

จากการศึกษาวิเคราะห์ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่เป็นคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ ในภาษาสงขลาคพบว่าคำซ้ำพยางค์อาจแสดงความหมายที่สามารถจำแนกออก เป็นประ เภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

ก. ความหมายที่ได้จากการเกิดร่วมกับคำหลัก

ข. ความหมายที่ได้จากองค์ประกอบภายในคำซ้ำพยางค์เอง

ถ้าเรานำลักษณะความหมายทั้งสองอย่างนี้มาแบ่งประเภทของคำซ้ำพยางค์ เราก็จะได้คำซ้ำพยางค์เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1. คำซ้ำพยางค์ที่มีความหมายในตัวเอง

คำซ้ำพยางค์ที่มีความหมายในตัวเองได้แก่คำซ้ำพยางค์ซึ่งมีความหมายเกิดจากองค์ประกอบของคำนั้นเอง คำซ้ำพยางค์ดังกล่าวนี้ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มย่อย ตามลักษณะโครงสร้างของคำ คือ

ก) คำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลัก

ความหมายของคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยหลักจะเกิดจากความหมายของหน่วยหลัก ร่วมกับความหมายของหน่วยซ้ำ โดยความหมายของหน่วยซ้ำจะเพิ่มค่าให้กับความหมายของหน่วยหลัก อย่างไรก็ตามสำหรับคำซ้ำพยางค์ที่มีหน่วยซ้ำเป็น $C_{1-2} \overset{T}{E}:t$ หน่วยซ้ำจะลดค่าของความหมายของหน่วยหลัก

ข) คำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลัก

คำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีหน่วยหลักอาจมีความหมายในตัวเอง แต่ความหมายของคำจะเกิดจากรูปแบบทางเสียงของพยางค์ภายในคำ

2. คำซ้ำพยางค์ที่ไม่มีความหมายในตัวเอง

คำซ้ำพยางค์เหล่านี้จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อมันเกิดคู่กับคำหลัก เช่น โง่งอแง จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อมันเกิดกับคำกริยา เดิน คำซ้ำพยางค์ที่อยู่ในประเภทนี้ อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อยตามประเภทของคำหลักคือ

ก) คำซ้ำพยางค์ที่ขยายคำกริยาคงสภาพ หรือคำกริยาแสดงกระบวนการเปลี่ยนแปลง คำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายโดยการไปเพิ่มค่าให้กับความหมายของหน่วยหลัก

ข) คำซ้ำพยางค์ที่ขยายคำกริยาแสดงอาการกระทำ ซึ่งพบว่าคำซ้ำพยางค์ในกลุ่มนี้จะแสดงความหมายโดยจะให้ความหมายใหม่กับคำหลัก

ประเภทต่าง ๆ ของความหมายของคำซ้ำพยางค์อาจแสดงด้วยแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 15 แสดงลักษณะความหมายของคำซ้ำพยางค์ในภาษาสงขลลา

